№ 127 (2627) ■ П'ятниця, 20 липня 2001 року ■ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

У Залізничному районі Києва відбулася акція протесту проти чергового вирубування дерев у столиці.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1721 р. Засновано Харківський колегіум. У 1759-64 в ньому викладав Сковорода. ■ 1881 р. Народився Володимир Ізбеков, український хімік. ■ 1911 р. Народився письменник Василь Кучер (романи «Устим Кармалюк», «Чорноморці», «Голод» та ін.). ■ 1926 р. Катеринослав перейменовано на Дніпропетровськ. ■ 1973 р. Не стало російського поета Михайла Ісаковського. Автор багатьох популярних пісень, зокрема «Катюші». ■ 1980 р. Олімпійський вогонь XXII ігор запалав на київському Центральному стадіоні. ■ 1981 р. Помер Кирило Гвоздик, живописець, учень М. Бойчука.

У комітетах Верховної Ради

Право на індексацію

Комітет Верховної Ради з питань соціальної політики та праці рекомендував парламенту прийняти за основу законопроект про індексацію грошових доходів населення.

До об`єктів індексації грошових доходів громадян документом пропонується віднести: пенсії, державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім`ям, родинам із дітьми, інвалідам, стипендії, оплату праці, грошову компенсацію після поновлення на роботі, суми відшкодувань за ушкоджене здоров`я на виробництві, а також відшкодування в разі втрати годувальника. Проектом передбачається індексування грошових доходів громадян у межах прожиткового мінімуму для працездатних осіб. Право на індексацію грошових доходів надаватиметься, якщо величина індексів споживчих цін та заробітної плати перевищить 105 відсотків (поріг індексації), **повідомляє інформуправління ВР.**

Делімітацією не обмежаться

Інформація про те, що Україна начебто відмовляється від процесу демаркації україно-російського кордону, не є офіційною позицією України. Про це заявив в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» перший заступник міністра закордонних справ Олександр Чалий.

На день раніше на брифінгу в МЗС директор договірно-правового департаменту міністерства Олександр Купчишин повідомив, що демаркацію на нинішньому етапі визнано недоцільною. «Відповідно до норм міжнародного права і сучасної міжнародної практики Україна виступає за повне і належне оформлення своїх кордонів з усіма сусідніми державами, у тім числі й з Російською Федерацією», — підкреслив Олександр Чалий. Втім, на сучасному етапі україно-російських переговорів з оформлення держкордону зусилля справді сконцентровано на делімітації, бо завершення цього процесу є необхідною умовою початку переговорів про демаркацію.

ЗЕРНА УЖЕ ВДВІЧІ БІЛЬШЕ

За даними на 18 липня, в Україні намолотили 9,65 мільйона тонн зернових і зернобобових культур, зокрема 6,74 мільйона тонн озимої пшениці. Середня врожайність становить 30,1 центнера з гектара, озимої пшениці — 31,9 ц. (Рік тому в цей час намолотили 4,3 мільйона тонн зерна за врожайності 19,1 ц/га.) Цього року, нагадаємо, планують зібрати 35 мільйонів тонн зерна. На знімку: керівник ВАТ «Сиваш» Володимир Петін, голова Генічеської райради Херсонської області Володимир Попов і кращий комбайнер Олександр Філіпов.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

(Продовження теми на сторінках 3-й і 10-й).

Майбутній парламент буде коаліційний

«Соціалістична партія України збирається йти на парламентські вибори у блоці з Всеукраїнською партією трудящих, СДПУ (лідер — Ю. Буздуган), Партією захисту інтересів селян і партією «Зелені—XXI століття», — повідомив журналістам лідер соціалістів Олександр Мороз. Блок, який обіцяє провести до парламенту не менш як 52 народні депутати, утворюватиметься після офіційного початку виборчої кампанії. О. Мороз також не виключив можливість входження до блоку інших партій. Лідер СПУ вважає, що на парламентські вибори від опозиційних сил піде не менш як три блоки. Тому в майбутньому в парламенті може бути створено коаліцію, яка «впливатиме на формування уряду».

Виробництво

Українському автомобілю — вітчизняні комплектуючі

У третьому кварталі на головному конвеєрі СП «АвтоЗАЗ-ДЕУ» буде складено дев'ять тисяч автомобілів.

Підприємство планує цього року експортувати до шести тисяч машин.

Враховуючи низьку конкурентоспроможність своїх автомобілів в Україні, «АвтоЗАЗ-ДЕУ» взяв курс на зниження собівартості продукції шляхом ефективного використання вітчизняних комплектуючих. Нині їх частка у вартості автомобіля родини «Таврія» становить 2100 гривень. Продукція вітчизняних постачальників, яка значно дешевша від імпортної, може, за оцінками фахівців, знизити собівартість автомобілів з родини «Таврія» щонайменше на тисячу доларів.

Стихія

Смерч пронісся над Поліссям

Позавчора ввечері смерч пронісся над Сарненським, Березнівським і Дубровицьким районами Рівненщини.

За попередніми даними, від стихії постраждало 26 населених пунктів. Пошкоджено будинки, лінії електропередач, зв'язок, лісові масиви, сільськогосподарські угіддя. Лише в Дубровицькому районі 15 населених пунктів залишилось без електроживлення. У Березнівському районі близько двадцяти гектарів лісу було повалено смерчем.

Уже очищено від завалів дороги, відновлено електропостачання у більшості сіл Сарненського району.

P. S. Наша адреса в Internet на сервері української преси: http://uamedia.visti.net/golos

Разом — виграємо

Залученню широких верств нашого суспільства до вирішення власної долі заважає недосконалість чинного законодавства та практика його застосування. Комплекс питань, пов'язаних з цією проблемою, обговорювався під час зустрічі членів Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування з делегацією Конгресу місцевих та регіональних влад Європи Ради Європи. Голова делегації пан Луї Роппа відзначив прогрес у законотворчій діяльності парламенту, наголосивши, що останнім часом законодавчі акти, прийняті ВР, відповідають усім європейським стандартам. Але політичні пристрасті попереднього періоду негативно вплинули на темпи їх прийняття.

Головною метою перебування делегації КМРВЄ є підготовка чергового звіту про стан демократизації на місцевому рівні, який в листопаді буде представлено на сесії конгресу. Пан Роппа зазначив, що він і його колеги розуміють причини ускладнень, які виникають під час докорінної перебудови усього державного механізму. Серед основних проблем місцевого самоврядування він назвав досі не розв'язану проблему розмежування повноважень між гілками влади та питання фінансування місцевих органів влади.

Голова Комітету ВР з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Юлій Іоффе пояснив, що ці проблеми пов'язані з недосконалістю чинного Закону «Про місцеве самоврядування» від 1997 року. За час його дії виявилися певні недоліки, які було усунено в новій редакції цього закону. Нині законопроект розглядається в комітеті, і, на думку Ю. Іоффе, має усі шанси бути прийнятим депутатами цього скликання. Голова комітету, до речі, один з авторів законопроекту, назвав його «одним з самих виважених документів», які розглядалися в парламенті останнім часом.

Під час дискусії сторони досягли домовленості про експертизу цього законопроекту фахівцями КМРВЄ. Луї Роппа висловив розуміння того, що більшість наших проблем — це проблеми зростання. Від удосконалення системи місцевого самоврядування виграє Україна, а отже, виграє і Європа, наголосив він.

Олег ДЕНИСОВ.

 Партійні рядки

Більше блоків — більше шансів

Перший заступник Голови Верховної Ради України, лідер Соціал-демократичної партії (об'єднаної) Віктор Медведчук позитивно ставиться до факту створення виборчого блоку під керівництвом Віктора Ющенка. «Чим більше буде блоків, тим більше шансів створити прогресивну реформаторську більшість у майбутньому парламенті», — заявив він на прес-конференції у Львові.

Водночас, повідомляє «Інтерфакс-Україна», В. Медведчук назвав «дивним» той факт, що В. Ющенко просто оголосив назву блоку («Наша Україна») і запросив до участі в ньому інші партії.

Щодо перспектив своєї партії, глава СДПУ(о) заявив, що об'єднані соціал-демократи готові йти на парламентські вибори самостійно і переможуть на них. Проте керівництво СДПУ(о) не заперечує можливості об'єднання з іншими політичними силами, але тільки за умови, що «цей блок буде корисний для партії».

Віктор Медведчук не назвав політичні сили, з якими можливе таке об'єднання, проте заявив, що позитивно ставиться до блоку Народно-демократична партія —Аграрна партія — «Регіони України» — «Трудова Україна». Він підкреслив, що конкретні рішення щодо створення чи нестворення блоку партія прийматиме ближче до жовтня. Саме з цього місяця чинне законодавство дозволяє створення передвиборних блоків.

В. Медведчук також висловив думку, що Президент накладе вето на прийнятий парламентом закон про вибори, хоча ця редакція є досконалішою.

 Самоврядування

Можливості є в кожного

Кілька останніх років районні, міські, селищні та сільські ради Сумщини перетворюються в боєздатні економічні одиниці. Пересвідчитися в цьому можна хоча б на прикладі міста Охтирка.

— Справжній поштовх для реанімації органів місцевого самоврядування дала нова Конституція України, — пояснює цей феномен голова Охтирської міськради Юрій Дзюбін. — Раніше, щоб випросити якусь копійчину, змушені були крутити головами, мов ті клоуни в цирку. Хто був вправніший у цій клоунаді, тому більше й перепадало коштів. Тепер доводиться розраховувати на власні сили, ресурси і можливості. Нема боргу перед вчителями, медиками, іншими бюджетниками. Насамперед нафтогазовидобувне управління, яке добуває 50 відсотків української нафти, і завод «Нафтопроммаш» — сьогодні ці два потужні підприємства вносять левову частку до міського бюджету. Але це сьогодні, бо майбутнє — за малим й середнім бізнесом. І як він розвиватиметься, залежить лише від органів місцевого самоврядування. Торік в Охтирці діяло 380 малих і середніх та 2 тисячі приватних підприємств. Сьогодні їх стало відповідно 400 і близько двох з половиною тисяч. А відтак бюджетні надходження від них цього року зростуть більш як на 20 відсотків, і становитимуть щонайменше 5 мільйонів гривень.

Тривалий час ахіллесовою п'ятою Охтирки залишався громадський транспорт: якийсь десяток автобусів на 50-тисячне місто. А відтак виконком зробив ставку на приватних перевізників і у такий спосіб зняв проблему. Нині в місті діє 14 маршрутних ліній, на яких зайнято кілька десятків мікроавтобусів.

— Чого нині бракує місцевому самоврядуванню?

— Щоб самоврядування справді стало наріжним каменем в економічному і політичному фундаменті країни, потрібен муніципальний кодекс, який в рамках державного устрою мав би чітко визначити права і обов'язки органів місцевого самоврядування. Зволікати з його прийняттям — означає обкрадати самих себе.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Із сюрпризом — на канікули

Поштовхом до третьої за останні півроку відставки прем'єра автономії Сергія Куніцина стала заява Голови Верховної Ради Криму Леоніда Грача про те, що відставка вже ніби погоджена з Президентом України.

Однак Сергія Куніцина відправили у відставку після того, як він повідомив із трибуни на сесії, що глава адміністрації Президента Володимир Литвин підтвердив позицію Леоніда Кучми: не давати жодної згоди на відставку кримського прем'єра.

Формально в Раді міністрів автономії нині двовладдя. Виконувачем обов'язків прем'єра депутати призначили Лентуна Безазієва. А С. Куніцин заявив: «Я працюватиму доти, доки не винесе рішення Президент України. Двічі відправляли у відставку мене, двічі — Л. Грача. Тепер рахунок: 3:2». А Л. Безазієва, котрий перебуває у відпустці, кримський прем'єр жорстко попередив: урядом автономії є кому керувати.

Незаконним вважає рішення кримського парламенту про відставку і постійний представник Президента в Криму Анатолій Корнєйчук. Голосування щодо прем'єра має проводитися таємно, бюлетенями, а кримські депутати голосували в залі картками. А. Корнєйчук повідомив, що під час роботи сесії зателефонував Президенту, але Л. Кучма жодних усних чи письмових заяв з приводу відставки не давав. За словами А. Корнєйчука, відбулося чергове політичне дійство, яке може бути вигідне лише в закулісній передвиборній боротьбі. Зміщення С. Куніцина, який очолює осередок НДП, послаблює демократичні сили в Криму.

Під звуки гімнів України та Криму депутати вирушили на канікули. С. Куніцин зустрівся з главами місцевих органів виконавчої влади і закликав їх до спокою. Він не виключив, що відповідні документи буде направлено до Конституційного Суду України. Юридична служба уряду автономії вже готує подання в адміністрацію Президента.

На запитання, наскільки заява Л. Грача з посиланням на нібито слова Президента може скомпрометувати главу держави, С. Куніцин відповів, що скоріше сам Л. Грач скомпрометував себе. Особливо враховуючи те, що він знехтував недавнє побажання Прем'єр-міністра України А. Кінаха, який закликав обидві гілки влади автономії не допустити дестабілізації політичної ситуації в Криму.

Президент України вже відреагував на рішення кримського парламенту. Перебуваючи в Херсонській області, за повідомленням агентства «Інтерфакс-Україна», Л. Кучма заявив, що останнім часом не розмовляв з Головою ВР Криму про відставку прем'єра автономії, а його остання розмова з Л. Грачем відбулася приблизно півтора місяця тому. Глава держави також зауважив, що не приймав жодних рішень з цього приводу і не давав жодних доручень.

До речі, того самого дня Президент направив на ім'я С. Куніцина телеграму-вітання з першим мільйоном тонн зерна нового кримського врожаю. А Верховний суд Криму визнав неправомірним попереднє рішення парламенту про відставку уряду півострова від 24 травня ц. р.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Байдужі до чужого клопоту

 Депутат в окрузі

Перебуваючи в окрузі, одержую чимало нарікань і скарг від виборців на бюрократизм, тяганину, бездушність з боку деяких керівників місцевої влади.

Ідеться, передусім, про зволікання з розглядом заяв і скарг громадян. Дехто не може докачатися відповіді з літа 2000 року. Інвалід I групи В. Костянецький, наприклад, звернувся до ніжинського житлового фонду по допомогу у придбанні житла за невикористані приватизаційні чеки. 12.07.2000 року зареєстрували звернення у міськвиконкомі. І тільки через сім місяць, замість відведених законом трьох, та після кількох неодноразових наполягань відповідь з юридичною довідкою врешті-решт було надано.

Схожий клопіт у колективному листі ніжинців Р. Іванова, А. Сидоренко, Д. Целіщева, Т. Рогова, А. Литвинова. Протягом 1996—2000 років ці жителі будинку №6 на вул. Богушевича зверталися до голови Ніжинського міськвиконкому М. Приходька з питання ремонту житлового будинку, але не дочекалися бодай відповіді, не кажучи вже про допомогу. Жителі доводили необхідність капремонту аварійного будинку та виведення вигрібної ями на центральний колектор, відстань до якої лише 100—150 метрів. Відповіді досі не одержали. Таке ставлення голови міськвиконкому та його заступника Л. Карманова не назвеш інакше, як байдужістю до проблем ніжинців.

Інший колективний лист-звернення громадян до народного депутата стосується підтоплення садиб Ніжин-озером. Відповідь на це звернення від уже згадуваного Л. Карманова я одержав через три місяці. Що тоді казати про рядових виборців. Склалося враження, що автор відповіді не тільки не обізнаний із законодавством, а й з етикою ділового листування. На депутатське звернення керівник відповідає: «На колективний лист-звернення громадян повідомляємо наступне»... і далі: «державна влада завжди тримає під постійним неослабним контролем проблему підтоплення цих територій». Далі з подивом читаєш: «Не можна не згадати недобрим словом тих горе-ніжинців, які нехтують елементарними нормами порядності і моралі і втратили людське обличчя»... «...невідомі зловмисники підступно поцупили кабель...», — виступає чиновник наче прокурор. Отже, «погані в нас люди». Не вирішується й задавнене питання приватизації відомчого житлового фонду Ніжинського консервного комбінату у зв'язку з банкрутством підприємства та багато питань, коли керівники Ніжина нехтують чинним законодавством.

Перевірка, здійснена районною прокуратурою, виявила хронічні порушення законів України «Про звернення громадян» та «Про статус народного депутата України», які треба негайно виправляти.

Олександр ПУХКАЛ,
народний депутат України.

 Готується законопроект

Кров солдатська — не водиця

Хоч як дивно, та факт — чинна нині редакція Закону «Про донорство крові та її компонентів» не передбачала пільг для донорів із солдатів строкової служби, курсантів військових навчальних закладів, установлених для інших груп донорів. Чомусь стаття 11 цього закону обумовлювала донорські пільги лише для осіб вищого командного складу та військовослужбовців-контрактників.

Народний депутат Микола Габер — член парламентського Комітету з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства, вважає прорахунок законодавців банальним недопрацюванням, скоріше непорозумінням, аніж свідомим нехтуванням прав наших солдатів і сержантів. А тому й вважає запропонований ним доповнення до чинного закону зрозумілими для колег-депутатів, а відтак і «прохідними».

— Відсутність збалансованого додаткового сніданку й обіду у день здачі крові іноді спричиняє непритомність у вже зрілих, сформованих людей, а що казати про молоді організми наших солдатиків, — зазначив Микола Габер. — А окрім того, слід пам'ятати, що слабке відновлення енерговатрат донорського організму негативно позначається на якості консервованої крові, зменшує термін її зберігання.

За даними народного депутата, з 1995 до 2000 року кількість донорів-військовиків скоротилася на 5 тисяч «кроводач» і становить лише 15 тисяч. Водночас, згідно з рекомендаціями Всесвітньої організації охорони здоров'я на одного мешканця має припадати 12—15 мл. консервованої крові, а у нас її лише 7,5 мл.

В останні дні роботи сьомої сесії парламент, можна сказати, безпроблемно — 279 голосами «за», схвалив законопроект про внесення змін до Закону «Про донорство крові та її компонентів» у першому читанні. Це дає Миколі Габеру підстави сподіватися на швидке остаточне прийняття документа, а відтак і покласти край несправедливому ставленню до військових донорів.

Іван СОЛОГУБІВСЬКИЙ.

У пошуку засобів для виживання

За шість місяців цього року на шахтах України загинуло 114 осіб. На перше липня заборгованість у заробітній платі шахтарям становить 1,93 мільярда гривень. За розміром зарплати працівники вугільної промисловості серед працівників інших промислових галузей перебувають на 17-му місці. Протягом десяти років унаслідок загального спаду в економіці країни і скорочення платоспроможного попиту обсяги видобутку вугілля знизилися майже вдвічі. За цей час чисельність працівників вугільної промисловості скоротилася більш ніж на 500 тисяч осіб. Про цю невтішну статистику говорили делегати четвертого з'їзду Незалежної профспілки гірників України (НПГУ), який відбувся в Києві. З'їзд вважає неприпустимим зниження рівня життя, скорочення доходів людини праці, затяжний період економічних реформ. Йшлося також про те, що після відставки віце-прем'єра Юлії Тимошенко спостерігається помітний спад у надходженнях коштів за вугілля.

Делегати з'їзду переконані, що для поліпшення ситуації у вугільній промисловості пріоритетними завданням має стати затвердження Кабінетом Міністрів програми розвитку вугільної промисловості України до 2010 року. А також завершення процесу формування єдиного державного органу управління вугільною промисловістю. Учасники з'їзду затвердили звіт голови НПГУ Михайла Волинця про діяльність профспілки протягом останніх років. У другій половині дня делегати внесли зміни до статуту НПГУ, а також відбулися вибори голови профспілки.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Фотофакт

На Софійській площі відбулося поминальне віче з приводу шостої річниці з дня смерті святійшого патріарха Володимира (Романюка) та «кривавого вівторка» — побиття міліцією похоронної процесії.

Фото Віктора ПОБЄДИНСЬКОГО (УНІАН).

Якість — найкоротший шлях до ринку

В Україні завершено реалізацію комплексного проекту «Естафета якості-2001», проведеного Українською асоціацією якості на виконання президентського указу «Про заходи щодо підвищення якості вітчизняної продукції».

Про це повідомив президент асоціації Петро Калита. Більш як 400 вітчизняних підприємств стали членами Української асоціації якості, по шість щороку завойовували звання переможця в п'яти національних конкурсах якості.

Останніми роками стало помітним прагнення наших товаровиробників до Європейської моделі досконалості. Коли кажуть про якість, мають на увазі не лише свіжість продукту чи технічну досконалість товару, довершеність послуги. Йдеться про якість підприємства, його систему управління якістю і постійне вдосконалення цього процесу.

Дмитро БОНДАР.

Врожай-2001

Бракує не хліба, а комбайнів

На Запоріжжі вже намолочено понад 1 мільйон 110 тисяч тонн збіжжя. І це з 45 відсотків хлібних площ! Майже стільки було зібрано в регіоні торік. Середня врожайність — 30 центнерів з гектара. На ланах області задіяно 2257 зернозбиральних агрегатів, а потреба в комбайнах значно більша.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запорізька область.

***

Крим став четвертим регіоном України, який зібрав мільйон тонн зерна. Урожай вже скошено на 75 % посівних площ. Лідер жнив, Красноперекопський район, засипав на токи і в елеватори понад 150 тисяч тонн, Сакський, Нижньогірський та Джанкойський подолали 100-тисячний рубіж. Рекордними стали і темпи збирання. Якщо позаторік за добу збирали 13 тисяч тонн, а торік 17, то нині — 26.

Кримські хлібороби переконані, що через тиждень на півострові буде зібрано 1,5 мільйона тонн зерна включно з рисом та іншими зерновими культурами. Урожай пшениці повинен скласти не менше 750 тис. тонн.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

***

На Буковині земля щедро віддячує врожаєм. Окремі господарства Новоселицького й Кіцманського районів з кожного гектара зібрали по 45—48 центнерів озимого ячменю.

— Жнива розраховуємо провести в стислі терміни, — повідомив начальник управління сільського господарства і продовольства облдержадміністрації Віталій Усик, — готувалися заздалегідь.

У розпорядженні буковинських хліборобів — близько 900 комбайнів. Хоча більшість з них застаріла, механізатори реанімували техніку і вона ще попрацює. У південних районах, де зерновий клин досить обширний, довелося кликати на підмогу сусідів. Навантаження на кожен зернозбиральний комплекс чимале — 120 гектарів.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Актуально

Молодим — новосілля у кредит

Замість передбачених у держбюджеті 600 тисяч гривень на фінансування програми молодіжного житлового кредитування Волинська область одержить мільйон.

Така увага до волинян з боку спостережної ради Фонду сприяння молодіжному житловому будівництву зумовлена насамперед активністю місцевої влади. Впродовж першого півріччя для реалізації програми «Житло для молоді» у краї залучено найбільше в Україні коштів з місцевих бюджетів. А в Ковелі у новому 24-квартирному будинку житло одержали сім молодих сімей, що скористалися кредитом банку. Ще двом подружжям вручені кредитні угоди на будівництво житла.

Роман ЖИЖАРА.

Волинська область.

Новини регіону: Одещина

Чорне золото Чорного моря

Нове нафтове родовище на українському шельфі північно-західної частини Чорного моря, поблизу острова Зміїний, відкрила АК «Чорноморнафтогаз». Плавуча бурова установка знайшла чорне золото та голубе паливо на глибині 2,5 кілометра.

Вписалися в транспортний коридор

Нова об'їзна автомобільна дорога навколо Ізмаїла, яку щойно введено в експлуатацію, добре вписалася в створюваний Євро-Азійський транспортний коридор. Завдяки їй прискорюється рух автопоїздів у дунайські порти. Місто на Дунаї звільнилося від великовантажного транспорту. А отже, поліпшується екологічна та дорожня безпека.

Ох, «Одеса»!

Перенесений на липень аукціон в Неаполі (Італія) з продажу теплохода «Одеса» не відбувся — знову, як і попередній, через брак бажаючих придбати судно, ціна якого була знижена до 6 мільйонів доларів (такі прибутки теплохід колись давав у склад ЧМП щороку). Торги відбудуться у вересні, а вартість лайнера знизиться ще на 20 відсотків. Повний розрахунок з багатостраждальним екіпажем судна, про поневіряння якого нещодавно писав «ГУ», переноситься щонайменше на кілька місяців.

До Книги рекордів Гіннесса

Спортивне досягнення, що було занесене до Книги рекордів Гіннесса і 10 років залишалося неперевершеним, зумів побити курсант Одеського інституту сухопутних військ Михайло Доцяк. На турніку, встановленому на Думській площі міста, на очах сотень уболівальників та компетентного журі він за 4 години 59 хвилин зумів виконати підйом переворотом 1003 рази, що на 201 раз більше від попереднього рекорду, встановленого росіянином Борисом Гредньовим.

Не сховалися...

Працівники спецпідрозділу «А» УСБУ в Одеській області «вирахували» й затримали трьох громадян Грузії, які намагалися сховатися в Одесі від правоохоронців Росії. Двоє з них підозрюються в розстрілі трьох своїх співвітчизників біля готелю «Асторія» в Санкт-Петербурзі у вересні минулого року, ***повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.***

■ Фотофакт

Деркульському кінному заводові, що на Луганщині, виповнилося 235 років. Представники Деркула неодноразово відзначалися у спортивних змаганнях.

На знімку: *19-річний Сергій Кульков — один з кращих жокеїв заводу.*

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

У динамівців — день відкритих дверей

Футбол. Учора до тренувального центру київського «Динамо» у Кончі-Заспі запросили журналістів. Там представники мас-медіа впродовж півтори години спілкувалися з гравцями і наставниками чемпіонського клубу. А сьогодні стане відомий суперник українського чемпіона в третьому раунді Ліги чемпіонів. У Швейцарії відбудеться жеребкування.

До речі, позавчора завершився перший етап цих змагань, гралися матчі-відповіді: «Сконто» (Латвія) — «Дюделенж» (Люксембург) — 0:1 (перший матч — 6:1), «Шериф» (Молдова) — «Аракс» (Вірменія) — 2:0 (1:0), «Славія» (Білорусь) — «Вагур» (Фарери) — 5:0 (0:0), «Торпедо» (Грузія) — «Ліфлінд» (Північна Ірландія) — 1:0 (0:0), «Каунас» (Литва) — «Слога» (Македонія) — 1:1 (0:0) , «Левадія» (Естонія) — «Богеміанс» (Ірландія) — 0:0 (0:3), «Шамкір» (Азербайджан) — «Барі Таун» (Уельс) — 0:1 (0:2), «Хака» (Фінляндія) — «Ла Валетта» (Мальта) — 5:0 (0:0), «Влазнія» (Албанія) — «Рейк'явік» (Ісландія) — 1:0 (1:2), «Железничар» (Боснія) — «Левскі» (Болгарія) — 0:0 (0:4). На другому етапі латвійці зустрінуться з краківською «Віслою», молдавани — з бельгійським «Андерлехтом», білоруси —з братиславським «Інтером», грузини — з «Копенгагеном» (Данія). Матчі цього раунду призначені на 25 липня і перше серпня. Але донецький «Шахтар», який грає з «Лугано» (Швейцарія), повторний матч проведе 31 липня. Про це попросили суперники.

Кубок Америки-2001. Група В. Перу—Мексика — 1:0, Бразилія—Парагвай — 3:1. Отже, бразильці, мексиканці та перуанці вийшли до наступного кола змагань. Раніше таке право здобули команди Колумбії, Чилі, Коста-Ріки та Уругваю. Ще одна збірна визначиться сьогодні в завершальних зустрічах групового турніру.

У півфіналі Німецької ліги мюнхенська «Баварія» на своєму полі поступилася берлінській «Герті» — 0:1. Отже, завтра у фіналі зустрінуться «Шальке-04» (Гельзенкірхен) та «Герта».

Нікопольський футбольний клуб «Металург», який виступає у першій лізі, змінив назву. Його ім'я тепер — «Електрометалург-НЗФ».

41-річний Олег Таран очолив запорізький «Металург», який поки що замикає турнірну таблицю чемпіонату України. Допомагатиме йому в роботі друг і колега, на рік старший Сергій Башкиров.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Вклонитися історії

Регіональна політика

Столиця України дбає не лише про власну економіку, а й допомагає іншим українським містам, що вже стає доброю традицією.

Нещодавно Президент України Леонід Кучма відвідав відоме історичне місто Берестечко. І розповів Київському міському голові, що там ось уже 90 років стоїть недобудований собор. Олександр Омельченко тут же поїхав на Волинь.

Це місто люди давно називають святим. Бо саме тут у червні 1651 року в запеклих боях вирішувалася доля України. Про Берестечко писали поети і літописці. Вклонитися місцю битви козацько-селянського війська Богдана Хмельницького з воїнами польського короля приїздили Тарас Шевченко, Микола Костомаров і тисячі небайдужих до своєї славної історії синів і дочок України.

Майже всією громадою вийшли зустріти люди Київського міського голову. «Навіть з нашого далекого міста видно і Михайлівський Золотоверхий собор, і Успенський, і пам'ятник Ользі. Вам небайдужа історія, ви цінуєте її, робите все, аби Україна процвітала і відновлювалась історична справедливість», — казали люди, вітаючи Олександра Омельченка на землі козацької слави.

Тепла зустріч з київським мером відбулася на майдані перед Свято-Троїцьким собором. Закладалася будівля як пам'ятник полеглим козакам у Берестецькій битві. Цікаво, що на початку XX століття будівельна комісія вирішила зводити храм на зразок Свято-Володимирського собору в Києві. Близько 20 років тривало будівництво — тоді, коли на цих землях володарювала панська Польща. Та після спорудження першого поверху будівництво зупинилося. І надовго.

Нині Свято-Троїцький собор має дещо незвичайний, як для православних храмів, вигляд. Навіть неозброєним оком видно якусь нелогічність споруди. Адже задум зодчих так і залишився на папері. Всілякі війни — і світові, і політичні — не дали втілити великий задум зодчих. Київський міський голова пообіцяв допомогти. На думку президента корпорації «Укрреставрація» Миколи Орленка, який разом з Олександром Омельченком побував у Берестечку, завершити всі роботи можна протягом року, і вже до 351-ї річниці битви відкрити його оновленим. Начальник Управління охорони пам'яток Руслан Кухаренко зазначив, що колишній робочий проект — модернової епохи неоросійського стилю — треба буде дещо змінити. Особливо фасад, вітражі, оздоблення.

Словами важко передати, як люди дякували гостям, коли почули про те, що їх багатостраждальний храм вже найближчим часом буде відбудовано.

А потім жителі Берестечка ще довго говорили з мером Києва. Міський голова Берестечка Раїса Сікорська розповіла, що на черговій сесії було прийнято рішення про вступ їхнього міста до Асоціації міст України.

Довідавшись, що багатьом діткам Берестечка немає куди їхати на оздоровлення, Олександр Омельченко пообіцяв відправити дві групи дітей відпочивати на море. Натомість київські школярі поїдуть на Різдво до Берестечка. А ще Київський міський голова пообіцяв допомогти місту у відбудові кінотеатру.

Світлана КРИВОРУЧКО,
керівник прес-служби КМДА.

Настав час підземних паркінгів

Нотатки з апаратної наради Київського міського голови

Будівництво

Київ стає затісним. Рухатися в своїй розбудові далі, за околиці, як сказав Олександр Омельченко, справа надто дорога. От міська влада і сушить мозок, де знайти вільні від забудови землі, щоб зводити нові житлові споруди.

Таких резервів кілька: переглянути земельні акти, які колись видавалися під тимчасове користування, і передати вивільнені ділянки для забудови. А також рішуче вести боротьбу з тими, хто самовільно, в обхід законам, захопив землю. Та ще й у багатьох випадках тримає десятки років дуже помітні площі на чорний день.

На черговій апаратній нараді й розглядалися справи одного з таких землекористувачів: Всеукраїнської спілки автомобілістів. Декілька років тому ця організація одержала під 54 автостоянки загалом 40,7 гектара міських площ. Здебільшого для парковки автомобілів інвалідів, чорнобильців, інших пільговиків. Не скажеш, що всі ці ділянки одержано з певними процедурними порушеннями. Але більшість з них все-таки не до кінця пройшли шлях узаконення через головне земельне управління. Та й використовують ці ділянки, як прозвучало на нараді, часто не за прямим призначенням. І це видно, як кажуть, неозброєним оком. Бо третина автомобілів, що стоять на пільгових стоянках, — «круті» іномарки. Де бідному інвалідові взяти гроші на купівлю розкішної машини?

Перевірки засвідчили й інше: на таку стоянку заїжджають на ніч випадкові автомобілісти і за відповідну плату, яка, зрозуміло, іде поза державною казною, залишають своє дітище до ранку. І так щодня.

А генеральний директор «Київенерго» Іван Плачков поінформував присутніх і про таку біду. Треба ремонтувати якусь аварійну нитку теплотраси чи кабелю, а вона проходить під автостоянкою. І починається війна за право врізатися у відведену комусь територію. Отож на нараді прозвучало жорстке попередження: якщо не буде наведено порядку, надані землі повертатимуть міській громаді.

Як зазначив доповідач — начальник Київського міського земельного управління Анатолій Муховиков, автостоянки просто неба — це вчорашній день. Перспектива, як свідчать зарубіжний досвід і наша міська практика, тільки в спорудженні підземних чи багатоповерхових паркінгів. Це й втілюється на нових житлових масивах і в будинках у центрі, зведених за новітньою технологією.

Отож, підкреслювалося на нараді, час переселяти законно оформлені автостоянки в новозведені паркінги. А ті, що належно не оформлені, вилучатимуть у власників. Йдеться не про масову експропріацію, а про наведення елементарного порядку на міських землях.

Київзему доручено підготувати всі необхідні документи в цій справі і винести на чергову сесію міськради. Для проголошення законного вердикту.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Сесія закінчилася — і на канікули можна

Справи депутатські

5 липня завершилася восьма сесія Київради XXIII скликання. Того дня було розглянуто понад 100 питань. І нехай це нікого не дивує: київрадівці відпрацювали чітку схему підготовки документів у комісіях, що дало змогу розглянути їх цілими блоками — без зайвих дискусій і суперечок.

Серед основних питань, з яких прийнято рішення, — про затвердження звіту про виконання міського бюджету та Програми соціально-економічного та культурного розвитку Києва за 2001 рік; про надання пільг щодо плати за землю; про внесення змін до бюджету Києва на 2001 рік; про методику розрахунку і порядок використання орендної плати за користування майном територіальної громади Києва; про використання частки прибутку (дивідендів) ВАТ «Київхліб»; про фінансову підтримку ЗАТ «Київмлин»; про внесення змін та доповнень до нормативно-розпорядчих документів Київради та КМДА щодо встановлення місцевих податків і зборів у Києві; про затвердження Положення про підтримку вітчизняного виробника та малого підприємництва в Києві та інші.

На час канікул народні депутати делегували низку своїх повноважень голові міста О. Омельченку.

Наступна сесія розпочне свою роботу у вересні.

Бюджет

За чутками і насправді

Що не день, то міцнішає виробничий потенціал столичного міста, стають реальністю плани соціального розвитку Києва. Однак не всім політичним силам це до вподоби. Особливо з огляду на майбутні вибори і амбіції окремих політиків. Ось і тепер дві улюблені теми таких «просвітителів»: перша — мовляв, всі оці розбудови до Дня незалежності — не тільки прихована форма відмивання бюджетних коштів, а й марнотратство, якого світ не бачив. І друга: розритий Київ не впорається до свята з усіма розбудовами, отже, мовляв, скоро почнеться нічне залатування дірок, щось на кшталт «потьомкінських сіл». Щоб дійти істини, ми звернулися до відповідальних осіб, депутатів Київради.

Володимир ПРИСЯЖНЮК, голова комісії Київради з питань бюджету:

— Невже так і є, Володимире Костянтиновичу, що значна частина бюджету пішла на будівництво вулиць, площ, палаців, храмів? І що ці витрати поглинули певні соціальні програми? Де правда?

— Правда в тому, що жодної копійки для цих цілей з бюджету не було взято. Всі кошти на реконструкцію вулиць, площ, історичних споруд надходять лише від інвесторів. Наприклад, завдяки вдалому маркетингу, який провела міська влада, ми продали площі Бессарабського кварталу — по 8 тисяч гривень за кожен квадратний метр. Здебільшого це плата за майбутні підземні торговельні комплекси.

Добрі гроші виторгувало місто і за школу на вулиці Шота Руставелі — 30 мільйонів гривень. Цих коштів вистачить не тільки на будівництво і устаткування для нової школи, а й на інші витрати.

Так само й майдан Незалежності. Ми продали інвесторам (теж за високою ціною) майбутнє торгове містечко, що розташується під ним. Ці кошти цілком компенсують всі витрати на реконструкцію центральної площі.

Отже, з міського бюджету на це не йде нічого —платник податку може бути спокійний.

Іван ФОМЕНКО, депутат Київради:

— Як ви оцінюєте, Іване Андрійовичу, роботи з реконструкції Києва? Вони справді величезні. Чи встигнете вкластися в строки?

— Обов'язково. І Бессарабський квартал, і майдан Незалежності, і окремі вулиці до свята набудуть завершеного вигляду. Водночас завершиться повний благоустрій площ, вулиць, скверів.

На головних площах буде відновлено рух транспорту, завершено оздоблення. Звичайно, оздоблювальні роботи музеїв, історичних комплексів вестимуться ще довго, для цього потрібно чимало часу. Але це й не планувалося завершити до Дня незалежності. Так само й з облаштуванням підземних торгових комплексів. Їх фінансують інвестори, отож вони і оздоблюватимуть їх на свій смак.

І чому ми взагалі прив'язуємося до Дня незалежності? Окремі комплекси справді заплановано здати до цього свята. Але є будови і вулиці, які реконструюють планово. І форсувати ці об'єкти просто немає потреби.

Вперше за півстоліття

Завершилося перше півріччя господарювання столиці. Як повідомив голова міста Олександр Омельченко, промислові підприємства Києва за перших шість місяців цього року виготовили продукції на 118,2% проти запланованого. Порівняно з минулим роком це становить 126%.

Добре поповнилася казна столиці: бюджетні надходження від початку року становлять 46% проти запланованих 42%.

Як зауважив голова міста, такого зростання виробництва в Києві не було за всі повоєнні роки.

Сторінку підготував
Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Вступ до СОТ: завдання і перспективи

Світ поступово просувається до об'єднання всіх країн у рамках СОТ і лібералізації торгівлі між ним. Україна не може залишатись осторонь цього процесу. Набуття Україною членства у СОТ є базовим елементом інтеграції держави до європейського та світового економічного простору, запорукою подальшої участі у світовому глобалізаційному процесі шляхом визначення своєї ролі та місця у світовій торговельній системі, світовому ринку капіталів і робочої сили.

Проте вступ до цієї міжнародної організації —це довгий і складний процес переговорів, що вимагає сильної політичної волі від керівників держави. Країна, яка вступає до СОТ, бере на себе зобов'язання щодо запровадження правил торгівлі та приєднання до угод (29 окремих правових актів), підписаних усіма державами-членами СОТ. Залежно від рівня розвитку країни та стадії переговорів їй надають п'ять, десять, а подеколи й більше років на виконання відповідних зобов'язань.

Набувши членства в СОТ, Україна вступить до торговельного середовища за участю 142 країн-учасниць, міжнародна торгівля яких охоплює понад 90 % світової торгівлі. Всі держави—члени СОТ застосовують однакові правила, створюючи таким чином більш стабільне і передбачуване торговельне середовище. Саме це є головною причиною бажання Китаю, Росії, Казахстану, Саудівської Аравії, В'єтнаму, Лаосу та Камбоджі набути членства СОТ.

З колишніх республік СРСР, що подали заявки на вступ до СОТ у період з 1993 по 1997 рр., шість уже набули членства в СОТ: три країни Балтії, Киргизстан, Грузія та нещодавно Молдова.

Більшість країн-кандидатів стикалися на цьому шляху з такими самими проблемами: труднощами у внесені змін до законодавства з питань торгівлі, недостатнім знанням угод СОТ та переговорних процедур, незбалансованістю пропозицій або вимог у процесі вступу. Разом з тим слід відзначити позитивні зрушення у гармонізації законодавства відповідно до вимог системи угод ГАТТ/СОТ. Уже прийнято 5 законопроектів: «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо посилення відповідальності за порушення прав на об'єкти інтелектуальної власності», «Про внесення змін до Арбітражно-процесуального кодексу України», «Про стандартизацію», «Про підтвердження відповідності», «Про акредитацію органів з оцінки відповідності».

Найближчим часом очікується прийняття Митного кодексу України, Податкового кодексу України, законів «Про внесення змін до Закону України «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції», «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про страхування», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (щодо оптичних дисків), «Про телебачення і радіомовлення» (нова редакція), «Про внесення змін до Закону України «Про авторське право і суміжні права», «Про внесення змін та доповнень до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів з питань ветеринарної медицини», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо державної підтримки автомобілебудування України», «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про якість та безпеку харчових продуктів і продовольчої сировини», «Про внесення змін та доповнень до Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі» (нова редакція).

Україна в найближчому майбутньому планує приєднатися до міжнародних нормативних актів і прийняти відповідні законопроекти, зокрема «Про приєднання України до договорів ВОІВ (Всесвітньої організації інтелектуальної власності) «Про авторське право»; «Про приєднання України до Договору ВОІВ «Про виконання і фонограми», прийнятого дипломатичною Конференцією 20 грудня 1996 р.» та «Про приєднання України до Римської конвенції про охорону прав виконавців, виробників фонограм і організацій мовлення».

Наше членство в СОТ у результаті створення стабільнішої законодавчої системи, сприятливішого ринкового клімату дасть змогу нам, нарешті, серйозно зайнятися структурною перебудовою економіки, реанімацією експортно-технологічних виробництв, які допомогли б розширити нашу присутність на зовнішніх ринках.

Координація роботи щодо вступу України до Світової організації торгівлі проводиться в рамках Міжвідомчої комісії з питань вступу України до СОТ, до складу якої входять представники 16 галузевих міністерств та відомств України.

13—14 червня цього року в Женеві відбулося 8-ме засідання Робочої групи з питань розгляду заявки України про вступ до СОТ. Цьому передувала низка двосторонніх переговорів з окремими зацікавленими країнами-членами СОТ. Загалом, 39 країн розглядають вступні пропозиції України. Нові пропозиції враховують зауваження, висловлені під час попереднього раунду, відповіді на запитання, зміни у пропозиціях з товарів і послуг та стосовно сільськогосподарського сектора, новий перелік базових законів на підтримку цих пропозицій, умови щодо торговельного режиму тощо.

Було вдосконалено пропозиції з тарифів і товарів. За підрахунками експертів з Українсько-Європейського консультативного центру, митні тарифи, які застосовуються до промислових товарів, не перевищують 5 % за більш як 64 % позицій, і 10 % за більш як 80 % позицій. Ураховуючи умови нещодавнього вступу країн-кандидатів, слід бути готовим до переговорів про зниження митних тарифів до рівня 5-8 % протягом двох—чотирьох років після вступу в СОТ. Пропозиції щодо секторальних («нульових») угод вимагають детальнішого пояснення та уточнення розкладу виконання. Деякі члени СОТ висловили зауваження щодо зв'язування тарифів за всіма секторами, деякі також зазначили, що п'ять секторів узагалі відсутні у пропозиціях України. Звільнення від сплати мита, надані окремим галузям промисловості та територіям, певною мірою суперечать пропозиціям країни та нейтралізують стягнення митних тарифів. Закони на підтримку пропозицій по товарах загалом задовольняють вимогам, проте деякі аспекти потребують подальшого удосконалення. Те саме стосується Цивільного та Податкового кодексів, які мають безпосереднє відношення до цих питань.

Згідно з Угодою СОТ про технічні бар'єри у торгівлі, слід прискорити процес гармонізації стандартів відповідно до вимог Міжнародної організації стандартизації, Міжнародної електротехнічної комісії та СОТ. Закони на підтримку змін, що вносяться, та виконання зобов'язань потребують пояснень. Так само як і процедури сертифікації, передвідвантажувальної інспекції та надання імпортних ліцензій.

Переговори з питань сільськогосподарської продукції є одним із ключових у процесі вступу. 13 червня відбулося спеціальне засідання для обговорення пропозицій української сторони щодо сільськогосподарської продукції. Зацікавленими партнерами у даному разі виступають держави — члени Кернської групи (16 країн), зокрема Австралія, Канада та Нова Зеландія.

Стосовно пропозицій з послуг (ГАТС), прав інтелектуальної власності (угода ТРІПС) ставлення до пропозицій України у цій сфері загалом позитивне. Однак потрібно буде докласти неабияких зусиль до забезпечення виконання взятих країною зобов'язань. Слід покласти край незаконному копіюванню компакт-дисків, відеопродукції, географічних назв, товарних знаків тощо.

Пропозиції України щодо державних закупівель було сприйнято схвально.

У 8-му засіданні Робочої групи взяли участь представники 33 делегацій країн-членів СОТ, спостерігачів від МВФ, Світового банку, Російської Федерації, Білорусі, Саудівської Аравії та Непалу.

Надзвичайно важливим є офіційне повідомлення делегації ЄС про згоду почати оформлення двостороннього протоколу про доступ до ринку товарів та послуг, оскільки від переговорів з Європейським союзом значною мірою залежать переговори з іншими країнами —кандидатами на вступ до ЄС.

Характеризуючи прогрес, досягнутий у двосторонніх переговорах, представники країн-членів Робочої групи відзначили, що Україна зробила значні зусилля в цьому напрямі.

У результаті двосторонніх переговорів підписано третій після Мексики та Уругваю двосторонній протокол з доступу до ринку товарів та послуг з Новою Зеландією. Підготовлено до підписання протокол з Кореєю. Практично завершено двосторонні переговори з Європейським Союзом, Японією, Бразилією, Туреччиною, Еквадором та Латвією.

Під час розгляду питання відповідності чинного законодавства в сфері технічних бар'єрів у торгівлі нормам відповідної угоди ГАТТ/СОТ представники країн—членів Робочої групи із задоволенням відзначили інформацію щодо прийняття трьох законів у цій сфері: «Про стандартизацію», «Про підтвердження відповідності», «Про акредитацію органів з оцінки відповідності».

Питання вступу України до Світової організації торгівлі може бути прискорене лише в разі інтенсифікації переговорного процесу і паралельної активізації дипломатичної роботи для забезпечення політичної підтримки з боку основних стратегічних партнерів України.

Необхідною вимогою є безумовне виконання графіка прийняття пріоритетних законопроектів щодо гармонізації з нормами угод системи ГАТТ/СОТ. Таким чином, подальший прогрес у переговорах значною мірою залежить від законотворчої діяльності Верховної Ради України.

Слід зазначити, що з 20 законопроектів, які складають цей графік, 6 вже прийнято. Графік виконується навіть з випередженням.

Отже, при значному посиленні роботи Національної комісії з питань вступу до ГАТТ/СОТ, належної взаємодії з Верховною Радою, інтенсифікації переговорного процесу з ГАТТ/СОТ, а також з окремими країнами—членами цієї міжнародної організації Україна зможе приєднатися до ГАТТ/СОТ в кінці 2002 — на початку 2003 року.

У зв'язку з цим пропоную:

— перенести наголос у переговорах з тарифних питань доступу до ринків на проблеми, які вимагають значних змін у законодавстві, а, відповідно, гальмують процес вступу;

— створити систему моніторингу прийняття всіх нових нормативних актів на предмет відповідності нормам ГАТТ/СОТ;

— розробити перелік усіх законодавчих актів, до яких треба внести зміни та мобілізувати наявні ресурси технічної допомоги на проведення цих робіт;

— посилити роботу всіх міністерств та відомств з питань вступу до ГАТТ/СОТ;

— активізувати участь членів комітету для належного опрацювання матеріалів, що направляються до секретаріату СОТ;

— активізувати роботу посольств та торговельних місій щодо забезпечення переговорного процесу з приєднання до СОТ.

За оцінками експертів Євросоюзу, стабільність політичної ситуації в країні є одним із істотних чинників, що впливають на організацію та проблеми вступу держави до СОТ. Тому хотів би висловити сподівання, що недавня зміна уряду та майбутня виборча кампанія в Україні не спричинять істотних затримок переговорного процесу і не вплинуть на дату набуття Україною повноправного членства в цій організації.

Переконаний, що членство в СОТ — це чинник стабільного і передбачуваного розвитку економіки України. Можна прогнозувати, що набуття Україною членства в СОТ справить значний позитивний вплив на розвиток зовнішньої торгівлі за рахунок гарантованого доступу до світових ринків товарів, робіт, послуг, отримання відповідних прав для захисту своїх інтересів на цих ринках. Вступ України до СОТ посилить роботу в напрямі європейської інтеграції, належного виконання положень Угоди про партнерство та співробітництво з ЄС і дасть змогу порушити питання про асоційоване членство України в Європейському союзі.

Ігор ОСТАШ,
народний депутат України,
голова Комітету ВР
у закордонних справах.

Глобалізація — це не так і погано?

! У номер

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Національну програму професійної реабілітації та зайнятості осіб з обмеженими фізичними можливостями на 2001–2005 роки

З метою посилення соціального захисту осіб з обмеженими фізичними можливостями, створення сприятливих соціально-економічних, медичних, організаційних та правових умов для реалізації ними прав на освіту, професійну орієнтацію та добровільну посильну працю *постановляю:*

Затвердити Національну програму професійної реабілітації та зайнятості осіб з обмеженими фізичними можливостями на 2001—2005 роки.

Кабінету Міністрів України інформувати про хід її виконання до 1 квітня наступного за звітним року.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
13 липня 2001 року.
№ 519/2001.

«Чорноморнафтогаз» на порозі переділу?

Миколу Ільницького звільнили з посади голови правління ДАТ «Чорноморнафтогаз». Таке рішення прийняли збори акціонерів НАК «Нафтогаз України», які відбулися у Києві.

М. Ільницький повідомив, що вважає це рішення необгрунтованим і сумнівним з точки зору законності. Пропозицію звільнити з посади голову і всіх членів правління «Чорноморнафтогазу» вносив глава «Нафтогазу України» Вадим Копилов. Сам за нього й голосував, оскільки є представником єдиного акціонера — 100 відсотків акцій належить державі, а управляє ними НАК.

Невже це — кара за те, що прагматик, фахівець, аналітик, незалежний за вдачею Микола Ільницький часто не погоджувався з курсом НАКу, неодноразово обстоював позицію цілісності кримського виробничого комплексу (див. «Голос України» від 17 липня ц. р.), того, щоб «Чорноморнафтогаз» сам, а не через посередника у вигляді Торговельного дому НАКу, продавав видобуту продукцію?

Керівництво ж «Чорноморнафтогазу» повідомило, що причиною його звільнення, як твердить НАК, стало зниження видобутку нафти і газу. За даними Мінпаливенерго України, торік компанія «Чорноморнафтогаз» скоротила видобуток нафти на 11,7 %, що становить 65 тис. тонн. Видобула 764 млн. кубометрів газу, за рахунок своїх ресурсів покрила 72 % потреби Кримського півострова у блакитному паливі.

Микола Ільницький заявив, що всі претензії до правління необгрунтовані, законність звільнення після консультації з юристами він оскаржуватиме в суді. Адже останнім часом, за його словами, «Чорноморнафтогаз» був змушений зменшити видобуток газу, оскільки на півострів за розпорядженням НАКу пішов туркменський газ.

Контракт М. Ільницького з НАКом укладено до 29 вересня 2004 року.

Енергійні заяви уряду і Верховної Ради автономії про необхідність зберегти нинішнє керівництво «Чорноморнафтогазу» НАК знехтував. Коментуючи рішення про усунення Миколи Ільницького з посади, Голова Верховної Ради Криму Леонід Грач сказав, що причина зміщення непереконлива, і підкреслив, що ця прикра подія негативно позначиться на ситуації в «Чорноморнафтогазі» і кримській економіці.

— Як може ставитися керівник ВР АРК до цього, знаючи, що одного з атлантів економіки автономії, потужного керівника, рівних якому у професіоналізмі просто немає, незаслужено змістили з посади? Боюся, що за цим можуть початися необоротні процеси: перерозподіл, розтягування єдиного нафтогазового комплексу Криму, — наголосив Леонід Грач.

Віктор ХОМЕНКО.

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Капітуляція,

або Хто і як обеззброїв третю у світі ядерну державу

Журналістське розслідування

У попередній публікації «Капітуляції» розповідалося про те, як багатоголосий український парламент восени 1993-го дещо вгамував щедрі обіцянки Президента Леоніда Кравчука американцям позбутися не лише стратегічних ядерних боєголовок, а й їх носіїв і навіть інфраструктури. Під час ратифікації Лісабонського протоколу Верховна Рада чітко застерегла: знищенню підлягають лише 36 відсотків носіїв і 42 відсотки боєголовок. Серед тринадцяти пунктів цілком виправданих застережень наш парламент відмовився ратифіковувати і Договір про нерозповсюдження ядерної зброї (ДНЯЗ), підписання якого не дозволило б Україні з повною вигодою для себе розпоряджатися своїм ядерним потенціалом, у тому числі технологіями. Поміркованим документом парламенту залишилися незадоволені не лише заокеанські, а й деякі наші можновладці. «На виручку» зобидженому Президентові Кравчуку поспішив сам господар Білого дому...

Москва. 1994 р. Б. Клінтон, Б. Єльцин, Л. Кравчук. Тристоронню підписано!

У Білокаменній «зметикували на трьох»

У січні 1994 року вперше американський Президент ступив на українську землю. Новий, 42-й за ліком глава Білого дому, Білл Клінтон зробив цей жест зверхньо, наче прибув до «бананової» республіки. Пролітаючи до Москви, Білл на кілька годин приземлився на Бориспільському летовищі. Цього йому стачило, щоб «допомогти» українському народу уже на президентському рівні (бо Лісабонський протокол підписували міністри) визначитися з дилемою, з якою народ сам остаточно не визначився. Клінтон гордо потішив самолюбство свого американського електорату заявою про те, що на українській землі будуть знищені усі націлені на США 176 міжконтинентальних балістичних ракет та близько 15 000 боєголовок. Причому, дорогому заокеанському гостю не лише вдалося «переконати» третю у світі ядерну державу негайно ж підписати у Москві документ про своє беззастережне ядерне роззброєння, а ще й нагородити принизливим політичним ляпасом особисто пана Кравчука. Нечувано зухвало, але це правда: Клінтон сказав, що якби Президент Кравчук не обіймав такої високої посади в Україні, він запросив би його у свої прес-секретарі... (див. «Независимость», 14.01.94 р.).

Журналісти, яким вдалося побувати на бориспільській прес-конференції лідерів США й України, напишуть про дещо розгублений вигляд Леоніда Кравчука (бліде обличчя, натягнута посмішка). Як тут було не погодитися з людьми, котрі під час бориспільського епохального візиту тримали в руках плакат з написом «60 років Кравчуку! Старий! Пора на пенсію!».

Замість «заслуженого відпочинку» Леонід Макарович одразу слідом за Клінтоном подався на саміт трьох до Москви, де на консультативній (зауважте, консультативній!) зустрічі з Єльциним і Клінтоном підписав так звану Тристоронню угоду про ядерне роззброєння, чим фактично знівелював застережливу постанову Верховної Ради. (Мав колись рацію Карел Чапек, зауваживши, що прогрес таки є: замість воєнного насилля — насилля без війни.)

«Думаю, що нас черговий раз принижують, — оцінював тоді у пресі московські домовленості екс-міністр оборони Костянтин Морозов. — Ну де ще, в якій європейській державі, на котрі ми намагаємося рівнятися, ось так діє керівництво — підписуючи доленосні рішення і в той же час зберігаючи у таємниці не лише до підписання, а й два тижні по тому». Уявімо собі — учорашній міністр оборони не знав умов таких домовленостей! То що вже казати про пересічних громадян!

На ганебне приховування від свого народу повної суті домовленостей звертав увагу і лідер Руху В'ячеслав Чорновіл.

«Кравчук запевнив Клінтона, що домовленість (тристороння московська. — **А. Б.**) не потребує ратифікації галасливим українським парламентом, де переважають консерватори та націоналісти, які ніяк не хочуть позбутися боєголовок, — писала у ті дні «Чикаго Трібюн» (23.01.94 р.). — Однак днями парламент зібрався у Києві і одразу наполіг на своєму праві переглянути угоду».

Згодом американська «Вашингтон Пост» у січні 1994-го була відвертіша: «Президент України Леонід Кравчук здобув визначну перемогу над парламентською опозицією («Дайджест новин. Про Україну», № 4, 1994 р.). — Не зважаючи на шалену критику з боку парламентської опозиції— один із націоналістів назвав Кравчука зрадником, — все ж опозиція стала поміркованішою». «Сполучені Штати називають Кравчука хороброю людиною, — сказав Сергій Головатий. — Я згоден. Потрібно немало хоробрості, щоб так зухвало зрадити інтереси своєї країни».

Парламент «вкоськали»: немає застережень — немає проблем з їх виконанням

І це за того, що аргументів на користь майбутнього України з ядерною зброєю ніхто особливо і не спростовував. Бо хто міг заперечити очевидні усьому світові речі. Наприклад, те, що досі жодна з держав з ядерною зброєю «на борту» не зазнала серйозної зовнішньої агресії. У доядерному світі (1900—1945 рр.) сталося дві світові війни, загинуло 250 млн. європейців. А в ядерну епоху (1945— 1990 рр.) у дрібних війнах загинуло 15 тисяч європейців. Принаймні, два найбільші ідеологічні антагоністи — СРСР і США від війни утрималися.

Відкривається люк ШПУ, а під ним... Де усе це згодом поділося?

Мало того, саме наявність зброї масового знищення стримувала світових можновладців від вирішення міждержавних і міжблокових конфліктів за допомогою сили. Колишній полковник РВСП СРСР згадує, як у серпні 1968-го війська Варшавського договору лише тоді перейшли кордон Чехословаччини, коли ракетники доповіли у Москву: боєголовки укомплектовані детонаторами, пристиковані до носіїв і ракети готові до пуску. Якби Москва отримала інформацію про реальні спроби Заходу стати на захист «празької весни», із СРСР стався б «витік» інформації про готовність ядерних ракет до пуску. Для переконливості полковник зауважує, що у 62-му році під час Карибської кризи для американців вистачило інформації про встановлення головних частин наших ракет лише на збірні стенди.

Самий факт винесення московської Тристоронньої угоди на суд парламенту можна було б вважати перемогою українських патріотів. Бо скільки зусиль довелося витратити тому-таки Сергію Головатому, щоб на противагу думці Кравчука і Зленка доводити: тристороння є міжнародним договором і підлягає ратифікації ВР. І якщо у документі виявляться розбіжності з вимогами ВР, висловленими під час ратифікації СТАРТу-1, парламент може визнати Україну стороною, котра не повинна виконувати тристоронні домовленості.

Але... На сесії ВР в лютому 1994-го обговорювали не конкретні пункти тих домовленостей чи висновків профільних парламентських комітетів. Одна група ораторів у сесійній залі підтримувала позицію Президента Леоніда Кравчука, який запевняв: «Я підкреслюю, що принципові застереження Верховної Ради виконавча влада виконала і це є відповіддю на справедливі сумніви та застереження щодо постанови нашого парламенту». Друга група, як правило, з числа правих фракцій, стверджувала протилежне. І була ближча до істини. Навіть перший заступник Голови ВР Василь Дурдинець (він же керівник узгоджувальної комісії), який загалом підтримав Президента, мусив визнати, що «...досягнуті домовленості між президентами (ідеться про Тристоронню угоду. — **А. Б.**) не в усьому збігаються із згаданими застереженнями Верховної Ради України. <...> Це стосується, зокрема, пунктів 2, 5, 6. Ці розбіжності викладені у висновках комісій і депутатської групи, тому я детально не буду про це говорити».

Самі висновки на сесії не озвучили... Але послухаймо, який вихід з «убивчою логікою» запропонував перший заступник глави парламенту, посилаючись на авторство Леоніда Кравчука(!): «...Розбіжності між змістом застережень і домовленостей, досягнутих президентами України, США, та Росії, можуть бути усунуті, якщо Верховна Рада сьогодні зніме застереження з урахуванням домовленостей і прийме рішення про приєднання до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 1 липня 1968 року». Замислімось: себто, знімаймо застереження, тоді й не буде з ними розбіжностей!

Ось так виконавча влада на чолі з Леонідом Кравчуком зуміла усього за якихось два з половиною місяці «вкоськати» парламент, спонукавши його прихильніше поставитися до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (ДНЯЗ). Хоча, зауважмо, ВР погодилася зняти лише одне з тринадцяти застережень — щодо ДНЯЗ.

Прихильники якнайшвидшого роззброєння України поспішали. «Нам у держдепартаменті США прямо сказали, що 1994 рік у зовнішній політиці США в регіоні Східної Європи і колишнього Радянського Союзу є роком України», — відверто зізнається тодішній міністр економіки Роман Шпек в інтерв`ю «Голосу України» (05. 02.94 р.). Високо оцінивши приїзд Клінтона до Києва і підписання Кравчуком Тристоронньої московської заяви, міністр закликав до дії: «Отож, від темпів реалізації політичного документа, підписаного у Москві, залежатиме і просування економічних реформ, технічної, економічної і фінансової допомоги. Однак якщо у нас є добра воля прискорити ці реформи, то нам необхідно робити це уже зараз, до виборів, не сподіваючись, що кращі, мудріші прийдуть до влади після 27 березня. Є можливість розпочати цей процес уже зараз».

Прийом відомий. Зверніть увагу на рік — 1994-й. Верховна Рада дванадцятого скликання доживала останні дні, «чемоданний» настрій переважної більшості народних обранців був на руку виконавчій владі.

Карма командарма: «Доповідаю, ракетам — хана!»

Роззброювалися ударними темпами.

У липні 1996-го з України вивезли останню стратегічну ядерну боєголовку. 5 червня 1998 року із ШПУ вилучено останню рідкопаливну ракету СС-19 (РС-18).

25 грудня 1998 року заступник міністра оборони — командувач 43-ї РА генерал-полковник Володимир Міхтюк уже бравурно рапортував тодішньому Прем`єр-міністру В. Пустовойтенку*:

«...У період з 1996 по 1998 рр. виконано такі основні роботи:

а) знято з бойового чергування усі 130 ракетних полків з МБР РС-18; б) ліквідовано 130 ШПУ із наявних 130 (90 ШПУ у 19 рд, 40 ШПУ у 46 рд); в) рекультивовано 110 майданчиків ШПУ; г) вилучено кабелю — 2850 км; д) вилучено та спакетовано 41000 т металобрухту. У 1999 році залишилося виконати роботи з рекультивації решти 20 майданчиків ШПУ БРК 7, 10 (м. Хмельницький)».

Проводиться активна підготовка до ліквідації інфраструктури зброї масового знищення.

З початку червня 1998-го перед антиядерною гільйотиною постали твердопаливні міжконтинентальні балістичні ракети СС-24 (РС-22) — гордість ВПК і Збройних сил колишнього СРСР та й усього соцтабору. Повернемося до цитованого уже рапорту командарма Міхтюка:

«На бойовому чергуванні ракетного угруповання в Україні (46 рд, м. Первомайськ) перебувало 46 ракет РС-22. Крім цього на Павлоградському механічному заводі зберігається 8 ракет та перша ступінь ракети РС-22, з яких одну ракету було знищено за рахунок коштів України.

У 1998 році було знято з бойового чергування один ракетний полк РС-22 Первомайської дивізії, десять ракет перевезено у спецсховища арсеналу, ліквідовано дві ШПУ з метою відпрацювання технології, збудовано три сховища, реконструйовано споруди для зберігання ракет тощо. У жовтні на Павлоградському механічному заводі завершено практичне відпрацювання технології розбирання РС-22.

Відставань від графіку робіт немає», — наголосив командарм.

Що й казати: генерали виструнчилися перед політиками, офіцери заніміли перед генералами. Народ поклався на перших і других, і надалі покірно віддаючи захисникам нової держави останню сорочку (податки) й останню кров (дітей своїх). Цей народ і досі не втямив, як же це сталося і куди там, у верхах, дивилися. А в застережливій постанові Верховної Ради було чітко записано: знищенню підлягають 36% носіїв стратегічної ядерної зброї (ракет і літаків) та 42% боєзарядів. Хто і коли змінив ці цифри і яке мав право?!

Так само у невіді український народ, куди ж поділися 176 міжконтинентальних балістичних ракет, суперпотужні ракетні авіаносці, сотні військових містечок з чудовою інфраструктурою, тисячі одиниць військової техніки, сотні тисяч тонн дорогоцінної вторсировини, будівельних матеріалів... Чому, маючи таке багатство, ракетники й авіатори залишилися не лише без роботи, а й без обіцяного даху над головою.

У нас є своя версія того, як саме хитрим нашим міжнародним гарантам вдалося зацікавити деяких відомих українських політиків і військових. Для цього слід з`ясувати, скільки чужоземних грошей, майна надійшло в Україну на ліквідацію стратегічної ракетної і авіаційної зброї, техніки (про це читайте у публікації наступного тижня) і куди та скільки з усього цього пішло, хто «зробив» на цьому бізнес.

Анатолій БЕНЬ.

P. S. *Підготовлено за матеріалами депутатського об`єднання «Антимафія» (Г. Омельченко, А. Ермак) та за сприяння інших принципових офіцерів.*

(Продовження. Початок у №№ 104, 110, 114.).

* Тут і надалі абревіатуру слід читати: БРК —бойовий ракетний комплекс; МБР — міжконтинентальна балістична ракета; ШПУ — шахтопускова установка; УКП — уніфікований командний пункт; 19 рд — 19-та ракетна дивізія.

Зростаємо. Заради збагачення Європи

Економіка — це, мабуть, єдина сфера людської діяльності, де кількісні результати напряму не екстраполюються з якістю суспільного буття. Часто статистика показників, які традиційно оцінюють як індикатори позитивних явищ, в реальності відбиває негативні процеси з далекими наслідками. Наприклад, шестивідсоткове зростання валового внутрішнього продукту (ВВП) у 2000 році вважають за безперечне досягнення української економіки. Ще б пак! Адже абсолютна прибавка становить понад 7,6 мільярда гривень! Але коли проаналізувати структуру цих мільярдів, то відкриваються вельми цікаві речі.

Насіння — до Туреччини, худобу — до Італії

Отже, погляньмо, з чого вони складаються. Головну частку шести відсотків зростання ВВП — 3,35 млрд. гривень, якщо вірити статистиці, дало позитивне сальдо зовнішньої торгівлі українськими товарами. Ще 3,7 млрд. — чистий приріст зовнішніх інвестицій. Таким чином, на сукупний вітчизняний попит залишається трохи більш як один мільярд, або 0,87 відсотка із шести. Що ж до особистого споживання як складової ВВП, то його рівень узагалі впав, бо реальна заробітна плата, якщо знов-таки вірити статистиці, в 2000 році становила 99,1 відсотка від року попереднього. Не випадково тому персічні українці аж ніяк не відчули так званого економічного зростання.

Підемо далі. Розглянемо натурально-речову структуру нашого експорту. Не секрет, що без малого 90 відсотків його становлять сировина і напівфабрикати. В реальності це означає, що Україна стала найбільшим у Європі експортером... робочих місць! Причому фактично дармових, за безплатно.

І справді: необмежене вивезення насіння соняшнику до тієї ж таки Туреччини забезпечує там зайнятість робітників — виробників олії. Сирих, необроблених шкір великої рогатої худоби до Італії — зайнятість тамтешніх кушнірів та взуттьовиків. А невпинне вивезення брухту чорних металів практично до всіх країн Європи — закордонних металургів. Водночас наші переробні підприємства працюють у кращому разі один—два дні на тиждень, у гіршому — взагалі перестають існувати. Доходить до абсурду. Щоб отримати роботу, наші колишні взуттьовики їдуть до тієї самої Італії. Нелегально влаштовуються там на підприємства і зі шкір українських корів шиють взуття, яке потім потрапляє до України!

Експорт робочих місць призводить не просто до безробіття всередині країни. Офіційний показник останнього в 4,2 відсотка — вочевидь від лукавого. Щоб у цьому переконатися, достатньо пригадати, що 2000 року ВВП був нижчий за показники 1990 року в 2,5 разу. Отож, у реальності щонайменше 53 відсотки працездатного населення, а це 11 мільйонів з тих, хто ще значиться на робочих місцях, фактично не зайняті в суспільному виробництві. Тобто перебувають у стані прихованого безробіття. А воно, в свою чергу, призводить до деградації робочої сили. Нині наші машинобудівні підприємства, наприклад, часом змушені відмовлятися від вигідних разових замовлень через гострий дефіцит кваліфікованих робітників-верстатників.

І ще один знаковий показник. Майже 50 відсотків внутрішнього споживання припадає на імпортовану Україною продукцію високої споживацької готовності. Так-от, на 73 відсотки ці товари виготовлено з української сировини.

Отже, за десятиліття реформ наша країна перетворилася на експортно-сировинну державу. Не ставитиму риторичних запитань на кшталт: хіба цього прагнув наш народ, голосуючи за суверенітет своєї Батьківщини? Зазначу, однак, що досягнутий Україною статус у світовому поділі праці загрожує не просто деградацією вітчизняної економіки, а й зубожінням нації, що зростатиме в геометричній прогресії. Це доводять економічні розрахунки, які базуються на світовому досвіді. Країни, котрі ось уже впродовж 200 років постачають на світовий ринок сировину в обмін на готову продукцію, нині бідніші за передові держави в 60 разів. А ще 15—20 років тому цей розрив був у 3—4 рази менший.

Проголосивши метою створення ринкової економіки як більш ефективної, порівняно з планово-адміністративною в соціальному аспекті, ніхто її фактично не створює і, схоже, не збирається. Річ у тім, що обов'язковим елементом соціально орієнтованої ринкової економіки є стимулювання постійного зростання внутрішнього платоспроможного попиту і споживання. Причому на це стимулювання, по суті, орієнтована регулятивна функція держави в розвинених країнах передовсім на монетарному або макроекономічному рівні.

Оптимальні пропорції платоспроможного попиту давно відомі. Вони забезпечуються рівнем доходів, за якого на задоволення всіх потреб, а серед них — житло, комунальні та інші послуги, харчування, а також культурний і духовний розвиток, за найвищими життєвими стандартами витрачається не більш як 80 відсотків отримуваних працівником коштів. Решта йде в нагромадження, яке й становить основну базу інвестиційного процесу. Народ Німеччини, наприклад, інвестує за рахунок своїх нагромаджень економіку країни на 70 відсотків. Другим інвестором за обсягами вкладаного у відтворення (і не лише основних фондів, а й передовсім робочої сили) капіталу є німецькі банки. І лише третє місце посідають іноземні інвестори.

«Досягнення», які замовчують

Одне з головних «досягнень» наших реформаторів, про яке вони не полюбляють говорити, — фактично цілковите усунення українського народу від інвестиційного процесу. З причини катастрофічного для економіки держави падіння платоспроможності населення, ліквідації інвестиційної функції заробітної плати. Це ще один наслідок прихованого безробіття й трансформації України в експортно-сировинний придаток світової економічної системи. Адже не секрет, що середня українська родина нині від 70 до 90 відсотків своїх доходів витрачає на харчові продукти і при цьому ще й залишається напівголодною, якщо взяти до уваги медичні стандарти споживання.

По суті, за десять останніх років ми самі себе (щоправда, не без допомоги доморослих олігархів, можновладців та зарубіжних радників) загнали у глухий кут, з якого, на перший погляд, немає виходу. Власних коштів на інвестування другого і третього рівнів виробництва товарів (перший рівень — виробництво напівфабрикатів і сировини, в тому числі й сільськогосподарської) та базисного відтворення життєзабезпечення нації не мають ні наша держава, ні наш народ за «досягнутого» рівня його реальної заробітної плати. Обсяги іноземних інвестицій становлять лише 8 відсотків від річних потреб. Показова деталь. Майже 90 відсотків іноземних інвестицій у реальний сектор економіки України спрямовуються саме в цю сферу виробництва сировини і напівфабрикатів. Проекти, націлені на кредитування підприємств, які стимулюють своїми товарами зростання платоспроможного попиту населення, наприклад, Європейський банк реконструкції та розвитку з надуманих причин однозначно відхиляє.

Виходить замкнене коло. За «досягнутого» рівня доходів населення України не спроможне інвестувати економіку. Без інвестицій, у свою чергу, неможливо збільшити платоспроможний попит населення, а отже, й стимулювати зростання його доходів, без чого — немає інвестицій і т. д.

І все ж таки вихід є. Просто нашим керманичам-реформаторам треба засвоїти просту істину: доти, доки власний народ своєю заробітною платою, своїми доходами не стане головним інвестором національного виробництва товарів другого і третього рівнів, а також необхідних для життя послуг, про жодне соціально-економічне зростання не може бути й мови. І жодні макроекономічні показники, що відбивають відносні здобутки монетаризму, справі не зарадять. А коли так, то слід шукати шляхів різкого збільшення доходів населення. Тобто, називаючи речі своїми іменами, потрібно різко збільшити заробітну плату і пенсії.

Однак щойно про це заходить мова, монетаристи починають лякати всіх нас інфляцією. Мовляв, надлишок грошової маси призведе до нестримного зростання цін з усіма наслідками, що звідси витікають. Але такі аргументи не витримують критики передовсім тому, що в нас офіційний рівень монетизації економіки становить 16,3 відсотка. Навіть якщо припустити, що тіньовий сектор, в якому, як ми знаємо, обертається переважно готівковий американський долар, рівний за обсягом офіційному, то й тоді грошей, які є в обігу, вочевидь недостатньо, щоб вибратися з економічної кризи. Це, по-перше. А по-друге, час припинити робити вигляд, що за стимулювання платоспроможності населення через зростання зарплати і пенсій не існує випробуваних на практиці методів і механізмів приборкання інфляції.

Безперечно, якщо повторити подвиг весни 1992 року, економіку напевно струсоне гіперінфляція. Пригадаймо, що відбувалося тоді. Гайдарівське відпущення цін практично залишило суб'єктів господарювання без обігових коштів. І наш банк одну за одною почав провадити невпинні кредитні емісії. Головна маса цих грошей, проте, не перетворювалася на матеріальні фонди, а з легкістю надзвичайною конвертувалася в долари і забиралася в офшори людьми, допущеними до інфляційної годівниці. На залишок закуповувалися імпортні товари, ціни на які мали не просто покрити всі витрати обігу, а й принести миттєвий 100-відсотковий, а то й 200-відсотковий прибуток. За таких умов зростання зарплат і пенсій ставало вторинною похідною процесу і не могло за визначенням стимулювати платоспроможний попит. Доходи населення повсякчас наздоганяли ціни, але, як уже зазначалося вище, наздогнати їх так і не змогли. Балансу між попитом і пропозицією, за якого починається інвестиційний процес, ми так і не досягли. Щонайбільше, чого домоглися, то це «задавили» попит до рівня національної деградації. Скорочення народонаселення України — прямий наслідок таких «здобутків».

Проте, якщо зростання зарплат і пенсій покласти в основу процесу і водночас увімкнути антиінфляційні механізми, ми отримаємо геть інший результат. Ось лише один з десятків шляхів.

Цільові гроші

Відомо, що нині український народ не в змозі сплачувати за житло і комунальні послуги. Так звані адресні субсидії, пільги й дотації проблеми не розв'язують. Борг населення з комунальних платежів лише торік зріс майже на 1,5 мільярда гривень і перевищив 6-мільярдну межу. Напередодні парламентських виборів почали лунати наполегливі голоси про списання цієї заборгованості. І це ринкові підходи? А як поставляться до подібного подарунку ті громадяни, котрі попри все сплачували? Вкотре рідна держава пошиє їх у дурні?

Однак, якщо здійснити цільову комунальну емісію, тобто збільшити мінімальні зарплати і пенсії на 150—200 гривень і водночас зв'язати їх — населення почне гасити комунальну заборгованість, а інфляція просто не виникне.

Як зв'язати ці кошти? А дуже просто. Не видавати їх на руки боржникам, а через спеціальні рахунки в Ощадбанку переказувати відповідним структурам комунального господарства.

Отримавши гроші, комунальники мають спрямувати їх передовсім на модернізацію житла і всього комунального господарства країни, яке за останнє десятиліття практично занепало. Їхні замовлення почнуть виконувати наші промислові підприємства різних галузей. «Задавлений» попит, підкріплений грошима, оживе і почне виконувати свою стимулюючу ринкову економіку функцію.

А ті, хто не має комунальних боргів, отримають гроші на руки. Не думаю, що вони одразу побіжать до обмінних валютних пунктів. Зубожіле населення спрямує гроші на задоволення своїх нагальних потреб. У міру погашення комунальної заборгованості таких громадян ставатиме дедалі більше. І ось тут має спрацювати ринковий механізм державного регулювання ціноутворення. На кшталт того, що свого часу, аби подолати велику депресію, створив у США Рузвельт. Маю на увазі державний Департамент продуктивності, заробітної плати і цін. У хваленій демократичній Америці протягом майже 50 років жодна фірма не могла необґрунтовано, суто з комерційних міркувань підвищити ціни в обхід цього органу. Згаданий департамент ліквідували не так давно, тільки за правління Рейгана, на тлі інших розвинених ринкових регуляторів. До речі, сутність усіх рузвельтівських реформ, після яких Америка й до сьогодні поступово розвивається, зводилася саме до забезпечення постійного зростання платоспроможного попиту її населення.

Комунальна емісія, звісно, не єдиний шлях стимулювання зростання попиту і споживання населення України. Але ж треба з чогось починати! Якщо комунальну емісію підтримати такими само радикальними діями в інших сферах, то інвестиційний ефект для всієї економіки можна отримати досить швидко. А практика світової економічної спільноти свідчить: що вище внутрішнє інвестування виробництва товарів високої споживчої готовності в країні, то бажанішою стає вона для зарубіжних інвесторів — і портфельних, і промислових.

Анатолій ЛАСКАВИЙ,
кандидат економічних наук, доцент.

Оголошення

Господарський суд Миколаївської області (54000, м. Миколаїв, пл. Леніна, 1) порушив справу № 4/140 про визнання банкрутом ТОВ «ВАК-ОВАЛ» (54048, м. Миколаїв, вул. Силікатна, 142, п/р 26000301313 в Міському відділенні № 8351 Ощадбанку м. Миколаєва, МФО 386058, код ЄДРПОУ 24792684).

Розпорядником майна призначено Лисенка М. В. (ліцензія № 497 від 15.03.2001 р.) м. Миколаїв, вул. Радянська, 12, кв. 102, тел./факс: (0512) 35-52-42.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Сумської області (4000, м. Суми, вул. Рибалко, 2) Постановою № 647-15/20 від 27.06.2001 р. визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру ЗАТ «Кролевецький арматурний завод» (41300, м. Кролевець, Сумська область, вул. Франко, 25, код 05749429, р/р 26008301710724, МФО 337397 Кролевецьке відділення Промінвестбанку, м. Шостка Сумської області).

Ліквідатором призначено Рибалченко Миколу Олександровича (ліцензія № 000134 від 19.01.2000 р.), місцезнаходження: м. Суми, вул. Фрунзе, 8-Б/18, тел. 21-08-21, факс: 22-24-89.

Арбітражний суд Тернопільської області (46000, м. Тернопіль, вул. Острозького, 14, а) порушив справу: № 11/Б-15 про банкрутство ТзОВ «Галичина-ЛТД», вул. Копичинецька, 126, м. Чортків, Тернопільська область. Р/р 26003203363001 в Чортківському ТВБВ банку «Україна», ЗКПО 21159851, МФО 338233.

Розпорядником майна призначено Монастирського Франца Казимировича, ліцензія № 495 від 15.03.2001 р. Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Арбітражний суд Вінницької області (21000, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) Постановою № 777/5 визнав банкрутом спільне підприємство Іллінецький комбінат кооперативної промисловості (22700, м. Іллінці, вул. К. Маркса, 5, Вінницької обл.), ідентифікаційний код 01729074, р/рахунок 26002218571001 в Іллінецькому відділенні Вінницької дирекції АК АПБ «Укаїна», МФО 302441, телефакс 2-10-86.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Ліквідатором призначений голова ліквідаційної комісії Ящук В. М.

Ліквідаційна комісія.

Арбітражний суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в) постановою від 31.05.2001 по справі № 23/179-б порушено справу про банкрутство підприємства з іноземним капіталом «ENTES» (юридична адреса: м. Київ, бульвар Дружби Народів, 10, поточний рахунок № 26002206853001 в ГОУ банку «Україна», МФО 300603, код ЄДРПОУ 24095146).

Арбітражним керуючим призначено Лелюх Людмилу Петрівну (ліцензія Міністерства економіки № 038 від 29.08.2000).

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) порушив справу № 10/20 б про банкрутство Державного відкритого акціонерного товариства шахти «Хрустальська» (м. Вахрущево-2 Луганської області, вул. Луначарського, р/р 2600130120018 в АК ПІБ м. Красний Луч, МФО 304375, інд. код 00177431.

Розпорядник майна — арбітражний керуючий — Сиротін Володимир Геннадійович, ліцензія № 297 від 18.12.2000 р. (91011, м. Луганськ, вул. Оборонна, б. 1, кв. 180).

Арбітражний суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу № 10/214 про банкрутство ТОВ КВКФ «Регіон-Контракт», код 30777908, м. Київ, вул. Комінтерна, 5.

Розпорядник майна — Барановський Микола Володимирович, ліцензія № 241, адреса: 04119, м. Київ, вул. С. Хохлових, 15, к. 508, тел. (044) 458-06-26.

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

ПОСТУП НЕЗАЛЕЖНОСТІ: 1998-й рік

Дорослі ігри у великі перегони

Партійний дороговказ

12 травня 1998 року на своє перше пленарне засідання зібрався новий український парламент — Верховна Рада України чотирнадцятого скликання. Цього сонячного весняного дня розпочався новий етап в історії українського парламентаризму. Ось депутати сходяться до будинку під куполом, кожен упевнений у собі, у своєму вмінні, силі: і парламентські старожили, і новачки, які ще блукають кулуарними лабіринтами. Нелегким був їхній шлях до політичного олімпу. Чимало випробувань доведеться пережити попереду.

Вибори-98 пройшли за новою схемою: вперше після багатьох років виборів до Верховної Ради виключно за мажоритарною системою було запроваджено змішану. 225 депутатів обиралися в одномандатних виборчих округах, а друга половина парламенту — за списками політичних партій чи блоків у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі.

Яким же став перший крок нашої держави до структуризації суспільства і партійної розбудови?

На думку голови Центральної виборчої комісії Михайла Рябця, особливістю виборів-98 було те, що парламенту тринадцятого скликання довелося приймати новий виборчий закон вже під час фактично розпочатої виборчої кампанії. Останні зміни до закону було опубліковано за день до виборів — **28 березня**. «Прийняття закону «Про вибори народних депутатів України» було найважливішим, але і найважчим етапом у цьому процесі, — пише М. Рябець у передмові до інформаційно-аналітичного видання ЦВК «Парламент України: вибори—98». — Цей надзвичайно важливий закон держави пройшов такий же нелегкий шлях до свого прийняття, як і сама Конституція України».

Одразу ж після старту виборчого марафону 34 партії і блоки подали всі необхідні документи до ЦВК. Підписні листи отримали 32 партії та блоки, двом — Партії більшовиків-комуністів та Партії слов'янської єдності — у видачі таких листів було відмовлено. Для реєстрації політичної партії чи блоку довелося збирати не менш як 200 тисяч підписів виборців на підтримку. Однак чи виправдала себе ця ідея? Адже виборці могли підписатися одночасно за будь-яку кількість партій. Тож не дивно, що з цим завданням успішно впоралися всі 32 партії та блоки.

Першою здала всі документи до ЦВК партія «Громада». За нею — Компартія і Народний Рух України. Зрештою суб'єктами виборчого процесу було зареєстровано 30 політичних партій і блоків. Двом партіям — «Жінки України» та національного порятунку України — було відмовлено в реєстрації, оскільки документи не відповідали вимогам виборчого закону. Обидві партії потім зверталися з позовами до суду, просили скасувати рішення ЦВК, однак суди ці вимоги не задовольнили. 4274 кандидати в народні депутати було зареєстровано в одномандатних виборчих округах. Загалом на території України було створено 32 538 виборчих дільниць.

Коли ж ЦВК чітко за вимогами закону виготовила макет виборчого бюлетеня для голосування за партії, його довжина сягла... двох метрів 94 сантиметрів! В Україні не знайшлося жодного поліграфічного підприємства, яке могло б надрукувати таке «простирадло». Тож депутатам знову довелося перекроювати закон. Під час виборчої кампанії-98 було використано майже дві тисячі тонн паперу. Кошторис, закладений у держбюджеті-1998, передбачав на проведення виборів 248 млн. грн.

Інформаційні війни

З початком передвиборної боротьби на наших співгромадян ринув шквал досі небачених політтехнологій, вже успішно апробованих у Росії і тим паче на Заході, щоденний потік недозованої інформації з телеекранів, радіоприймачів, газет та агіток у поштових скриньках — від брудних пліток до солодких поем. Позаяк навіть один мій п'ятирічний знайомий перед виборами безперестанку повторював: «Кравчук, Марчук, Медведчук, Зайчук...» (ніби останній — це він). Найнав'язливішою, але найвпливовішою була телереклама. Згадаймо хоча б «Команду молодості нашей» СДПУ(о) та «Нас уже не 52 мільйони» (ПЗУ).

29 березня відбулися вибори до нової Верховної Ради України. Вперше в історії України на виборчі дільниці було допущено громадських «контролерів»: на виборах було акредитовано 411 офіційних спостерігачів з 34 країн. Водночас вибори-98 продемонстрували, що на політичну арену вийшла новітня могутня сила, не зареєстрована як жодна партія, але з непересічним впливом на хід перегонів та їх результати: адміністративний ресурс. Ця сила надійно тримала під своїм ковпаком усі підконтрольні телеканали та газети. Найбільша злива компроматів, передусім з передачі УТ-1 «Сім днів», лилася на Павла Лазаренка з його «Громадою» та соціаліста Олександра Мороза.

«Атмосфера напередодні виборів була дуже складною, вона не повинна бути такою», — сказав на прес-конференції іноземних спостерігачів віце-президент Конгресу місцевих та регіональних влад Європи і делегатів від ПАРЄ Ален Шенар. Водночас спостерігачі із здивуванням відзначали: люди йшли на виборчі дільниці і голосували свідомо.

У результаті подолали 4-відсотковий бар'єр і розділили між собою депутатські мандати 8 партій. КПУ набрала 24,65% (84 мандати), НРУ — 9,4% (32 мандати), блок СПУ та СелПУ «За правду, за народ, за Україну» — 8,56% (29 мандатів), ПЗУ —5,44% (19 мандатів), НДП — 5,01% (17 мандатів), ВО «Громада» — 4,68% (16 мандатів), ПСПУ — 4,05% (14 мандатів), СДПУ(о) — 4,01% (14 мандатів). Кожен третій новообраний депутат мав досвід роботи в парламенті попередніх скликань.

У 98-му про порушення під час виборів говорили фактично всі — від журналістів до рядових громадян у тролейбусах та на кухнях. Під час нічного чергування в ЦВК журналісти наводили М. Рябцю конкретні факти, намагаючися з'ясувати: чи можуть вони істотно вплинути на підсумки голосування? Зокрема, йшлося про те, нібито хтось дав команду виборчим дільницям доставляти всі бюлетені до райадміністрацій, так би мовити, для зберігання до ранку.

29 березня 1998 р. Вибори до Верховної Ради України та місцевих рад.

Дехто навіть не боявся відкривати свої карти. Тогочасний прем'єр, він же перший номер у виборчому списку НДП, Валерій Пустовойтенко під час відвідин Запоріжжя **24 березня** у присутності журналістів дав доручення головам держадміністрацій і міським головам: 40 відсотків голосів виборців області **29 березня** повинно бути віддано за НДП. І пообіцяв: після виконання цього завдання будуть зроблені відповідні кадрові висновки. Щоправда, спохопився і додав: висновки не за вибори, а... знайдемо, за що.

27 січня було «призупинено» випуск опозиційної газети «Правда України». **19 березня** вчинено погром на складах та в офісах «Громади» в Києві. Склад громадівських агіток оточило близько 20 військових і міліцейських машин. Під приводом пошуку вибухівки силовики закрили склад і виставили довкола нього варту.

Однак інформаційна війна проти П. Лазаренка не досягла мети: «Громада» таки пройшла до парламенту. Вибори було визнано недійсними лише в п'яти округах. Найскандальнішої слави зажив київський 221-й округ.

Багато аналітиків помилилися у прогнозах, що до парламенту обов'язково мають пройти АПУ та «Реформи» (вони набрали відповідно 3,6% і 3,1%). І все ж найбільшою несподіванкою став прихід до парламенту Партії зелених. Безперечно, новій політичній силі допомогла і вміла, грамотна рекламна кампанія, однак не меншу роль зіграв і фінансовий фактор. Успішний проект «Зелених — до парламенту» приписували «медіа-магнатові» і «впливовому політику» Вадиму Рабиновичу. Перед виборами на слуху була лише перша п'ятірка зелених. А далі у виборчому списку йшли бізнесмени: директори і нафтопереробних компаній, і рекламного агентства, і аудиторських фірм...

Прийняття багатопартійного виборчого законодавства сприяло роззосередженню «кланів» і територіальних елітних груп на загальноукраїнському рівні. Зокрема, вимога виборчого закону зібрати не менш як 200 тисяч підписів на підтримку партії чи блоку в різних регіонах змушувала створювати там партійні структури. Хоча на виборах-98 чітко вимальовувалось «харківське ядро» в НДП, частина донецької еліти — в Ліберальній партії. Та й партія «Громада» була об'єднанням частини (антипрезидентської) дніпропетровців.

Необхідність розвитку та захисту заробленого та інвестованого капіталу, побоювання великих бізнесменів «червоного реваншу» призвели до співпраці політиків і бізнес-еліти у політичних партіях, які брали участь у парламентських виборах-98. Тож ще однією особливістю парламентських виборів стало об'єднання політиків і бізнесменів у політичних партіях, «переплавка» у партії колишніх «кланів» і територіальних груп. Якщо раніше регіональна еліта фактично була виключена з дискусії на київському олімпі, то «переплавлена» в партії вона стала повноцінним учасником політичної гри національного рівня. Більше того, до єдиної політичної гри було підключено нових національних кумирів — «візитні картки» держави: київське «Динамо», Олега Блохіна, братів Кличків, Лілію Подкопаєву та Катерину Серебрянську, артистів та естрадних виконавців —Аду Роговцеву, Дмитра Гнатюка, Ніну Матвієнко...

12 травня 1998 р. Зелені приїхали до парламенту на велосипедах.

(Продовження. Початок у №№ 15, 34, 46, 56, 66, 75, 91, 100, 110, 117).

«Не перший, але й не другий»

Боротьба за крісло керманича парламенту тривала майже два місяці. У «спікеріаді» випробовували своє щастя більш як 50 народних обранців. І лише на 21-му «раунді» боротьби, **7 липня**, якраз на Івана Купала, 232 голосами «за» Головою Верховної Ради було обрано Олександра Ткаченка. Чи був жереб, який випав на О. Ткаченка того дня, випадковим?

Його кандидатуру (вже не вперше за півторамісячну «спікеріаду») висунули фракції «Громада» і «Лівий центр», а підтримали — сім фракцій. Олександр Ткаченко пройшов не без підтримки з Банкової. Попередній Голова ВР, лідер соціалістів Олександр Мороз, в інтерв'ю «ГУ» заявив, що «за установкою звідти чотири-п'ять фракцій виконували визначену їм роль. А сценарій виборів у такий спосіб було погоджено з керівниками цих фракцій ще **4 квітня**, за місяць до скликання сесії».

Про вплив президентської адміністрації на «спікеріаду» свідчать і деякі інтерв'ю депутатів нашій газеті після обрання О. Ткаченка. Скажімо, представник фракції НДП Іван Плющ тоді сказав: «Ткаченко — людина не з вулиці, і він буде перший зацікавлений у співпраці з Президентом та гілками влади». Леонід Кравчук (СДПУ(о)) висловив переконання, що в парламенті на чолі з О. Ткаченком буде сформовано більшість, хоч вона матиме лівий чи лівоцентристський крен. Лідер зелених Віталій Кононов зізнався: «Вибори відбулися саме сьогодні, бо, мабуть, варта втомилася. Всі втомилися, і тиск певний є». Однак найпророчішим виявився лідер Руху В'ячеслав Чорновіл: «Знову буде анархія в парламенті. Більшості з таким складом створити не можна». Чи передчували вони в особі Ткаченка майбутнього політика-важковаговика? Чи здогадувалися про його таємні плани на наступну президентську виборчу кампанію?

Після обрання глави парламенту наступним яблуком розбрату став розподіл місць його заступників та вакантних портфелів голів комітетів. Рішення голосувати «пакетом» (перший заступник — комуніст Адам Мартинюк, заступник — лідер СДПУ(о) Віктор Медведчук) не знаходило підтримки аж дев'ять разів. Рух наполягав голосувати окремо за кожного заступника і прагнув посадити в крісло у президії свого. Остаточний варіант погоджувального протоколу передбачав, що кандидатури А. Мартинюка і В. Медведчука будуть підтримані пакетним голосуванням за умови визначеного розподілу комітетів. Тоді О. Ткаченко пообіцяв, що у вересні буде збільшено кількість заступників Голови ВР до чотирьох, і ними оберуть представників Руху та «Громади». Обіцяли навіть збільшити на два і кількість комітетів, зарезервувавши за зеленими, котрі отримали лише один екологічний комітет, так і не створений комітет з питань податкової політики.

9 липня заступниками Голови ВР було обрано А. Мартинюка та В. Медведчука, а за міжфракційними домовленостями розділено комітети. Комуністи отримали керівництво шести комітетів —правового, економічного, оборонного, закордонного, з питань державного будівництва і місцевого самоврядування та у справах пенсіонерів, ветеранів, інвалідів; НДП — п'ять (промисловий, паливно-енергетичний, з питань будівництва, транспорту і зв'язку, науки і освіти, охорони здоров'я, материнства і дитинства). Бюджетний комітет очолила «громадівка» Юлія Тимошенко, аграрний — лідер соціалістів Олександр Мороз, інформаційний — соціаліст Іван Чиж.

На одній із перших прес-конференцій у ранзі глави парламенту Олександр Миколайович промовив фразу, яка відразу стала крилатою: «Я не перша, але й не друга людина в державі». А невдовзі заявив, що він зовсім не прагнув стати Головою ВР. Це просто... на нього «впало жезло».

Відразу вжившись у роль керівника парламенту, О. Ткаченко став активно відвідувати заводи, фабрики, сільгосппідприємства, зустрічатися з ветеранами, освітянами... Особливого значення глава парламенту надавав зустрічам з головами та депутатами місцевих рад.

Серпень 1998 р. Олександр Ткаченко на Черкащині.

У всіх своїх заявах, виступах, на зустрічах О. Ткаченко чітко розставляв власні акценти й пріоритети. Навряд чи за збігом обставин першим із глав дипломатичних місій (а за процесом «спікеріади» уважно стежив весь дипкорпус, акредитований у нашій державі), з ким зустрівся Олександр Ткаченко, був російський посол Юрій Дубінін. А першою делегацією, що приїхала на запрошення нового українського парламенту, була держдумівська на чолі з головою палати Федеральних Зборів Геннадієм Селезньовим.

У своїй доповіді з нагоди сьомої річниці незалежності України «Держава сильна підтримкою народу» Олександр Ткаченко навів приклад... мудрого Леніна, коли той запроваджував неп. О. Ткаченко намагався втілити дещо інше — «Національну програму відродження України», яка ставила за мету відновити потужні аграрні можливості України. І хоча восени, вперше презентувавши програму, Голова ВР запевнив, що робота над нею ведеться за погодженням із Президентом України, було цілком очевидно: це ініціатива та дітище насамперед Олександра Ткаченка.

Новообраний глава парламенту відразу пообіцяв, що Верховна Рада України вступить до МПА держав-учасниць СНД (і таки вступила), ратифікує севастопольські угоди щодо Чорноморського флоту (і ратифікувала).

Під «соусом» зміцнення зв'язків парламенту з радами та розвитку місцевого самоврядування О. Ткаченко став робити ставку на 12 тисяч голів рад і 230 тисяч депутатів усіх рівнів. Восени у парламенті було створено Координаційну раду з питань місцевого самоврядування при Голові ВР. Невдовзі Голова ВР став настійливо говорити про потребу відновити недоторканність для депутатів місцевих рад. Це вже яскраво свідчило: Олександр Миколайович заздалегідь готується до виборів. Президентських.

30 вересня відбувся візит в Україну Голови Держдуми Росії Геннадія Селезньова. У Києві Г. Селезньов заговорив про потребу створення «союзу трьох слов'янських держав». О. Ткаченко закликав до гармонізації законодавчих баз і запевнив російського колегу: найближчим часом на розгляд ВР буде винесено питання про вступ українського парламенту до МПА. «Бажанням трьох народів» (українського, білоруського і російського) назвав О. Ткаченко і так званий союз трьох слов'янських держав.

А вже **17-18 грудня** парламентська делегація на чолі з Головою Верховної Ради О. Ткаченком побувала в Москві з офіційним візитом. Це був перший міждержавний візит глави парламенту нинішнього скликання. «Україні за штатом належить бути повноцінним членом МПА», — заявив О. Ткаченко. І до цього додав, що Чорноморський флот України і Росії «має бути єдиний, могутній, з єдиною оборонною доктриною». Найсміливішими після московських зустрічей стали його заклики до створення єдиного економічного простору і спільної валюти. ЗМІ оцінили цю поїздку як початок передвиборної кампанії О. Ткаченка, від чого він довго всіляко відхрещувався — аж до свого офіційного висунення кандидатом.

У виданій 1999 року книзі «Про найголовніше» Президент України Леонід Кучма писав: «Половина складу Верховної Ради проходить у парламент за партійними списками — і півтора місяця всі ми (і добре, якби тільки ми, але ще й півсвіту) кожного дня спочатку з очікуванням, а згодом із подивом, потім з інтересом, потім зі сміхом, потім із соромом, потім байдуже слухали повідомлення про те, що український парламент і сьогодні не почав працювати через необрання спікера. «Спікеріада» забрала у нашої держави місяці законотворчості, зробила законодавчий орган уразливим для критики і чітко пояснила: не партії поки що визначають характер політичної боротьби. Мова йшла не тільки про те, хто буде спікером парламенту, але й про те, хто з імовірних кандидатів у Президенти матиме більше можливостей для публічної розкрутки на цьому посту, більше владних повноважень на період передвиборного марафону».

Структурування і лобі

Чи був Президент України Леонід Кучма задоволений результатами парламентських виборів за новим законом? «Аналіз виборчої кампанії утверджує мене в думці, що нам належить ще багато зробити для справжньої реалізації політичних прав наших співгромадян, — заявив Президент у щорічному посланні до народу, Верховної Ради України **14 травня**. — Слід визнати: політична структуризація українського суспільства далека від завершення, а партійна система у нинішньому своєму вигляді багато в чому відторгає конкретну людину... На виборах повинні перемагати ідеї і програми, а не гроші».

А в доповіді на урочистому засіданні, присвяченому 80-річчю проголошення Західноукраїнської Народної Республіки, у Львові **1 листопада 1998 року**, Президент уже відверто визнав: «Не виправдалися аж надто палкі надії, які покладалися на запровадження змішаної виборчої системи — у частині виборів за партійними списками. Політичного структурування Верховної Ради у справжньому розумінні цього слова так і не відбулося. Жодній політичній силі чи коаліції не вдалося сформувати у парламенті сталу більшість. Відтак рішення приймаються ситуативно, залежно від політичної кон'юнктури або кількості депутатів, чиї інтереси зачіпає на даний момент обговорюване питання. Міжфракційні блоки виникають, щоб тут же розпастися, дуже часто домінує неприховане, безпардонне лобіювання власних інтересів...»

Ситуація у парламентських стінах наприкінці року почала нагадувати главі держави Верховну Раду минулого скликання, особливо наприкінці терміну своїх повноважень. У своїх промовах та виступах Президент ставив питання так: якщо парламент неспроможний сформувати більшість і продуктивно працювати, він мусить або розпуститися, або передати законодавчі права Президентові чи Кабінету міністрів.

З осені зросло протистояння між Президентом та главою парламенту, який все більше проявлявся як самодостатній політик. Тим часом заступник Голови ВР, лідер об'єднаних соціал-демократів В. Медведчук оцінив заяви Л. Кучми про розпуск парламенту напрочуд спокійно: «Така пропозиція може мати право на існування, може і не мати. Усе залежить від народних депутатів». Чи думав уже тоді віце-спікер про «оксамитову революцію» в Українському домі?

Перевиховання в сосновому бору

7 серпня на розширеному засіданні уряду В. Пустовойтенка було прийнято рішення заборонити вихід із будинку керівникам підприємств і організацій — боржників із податкових платежів доти, доки вони не підпишуть письмові зобов'язання про оплату принаймні 30% заборгованості у платежах до Пенсійного фонду і 5% у платежах до держбюджету. Замкненими в будинку уряду опинилися понад 2,3 тис. керівників. Лише ті, хто підписав зобов'язання про розрахування з боргами, одержували перепустку на вихід з приміщення.

13 серпня уряд розпочав другий етап боротьби з боржниками: зібрав боржників до бюджету, Пенсійного та Чорнобильського фондів на навчання з цивільної оборони в наметах у сосновому бору під Переяславом-Хмельницьким. З'їхалося близько 1000 чоловік. Прем'єр відразу повідомив шановному зібранню і про те, що податковим органам та МВС дано доручення забрати у боржників легкові автомобілі. Першого дня роботи зборів Кабмін перерахував 5 млн. грн. у п'ять областей для виплати заборгованості з зарплати. Однак таке «перевиховання» сподіваних результатів не дало: свіже хвойне повітря дуже скоро змішалося з міцним перегаром, і поважних керівників швиденько відправили з природи назад у робочі кабінети.

22 вересня, відкриваючи нараду з керівниками підприємств з проблем повернення іноземних кредитів, отриманих під гарантії уряду, Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко знову заявив: більш як 50 керівників підприємств-боржників перебуватимуть у палаці «Україна» доти, доки не підпишуть документи про повернення кредитів. Прем'єр доручив з допомогою міліціонерів зібрати керівників, які не були присутні на нараді. Біля входу до зали виставили охорону.

Утім, найяскравіше про діяльність уряду Валерія Павловича у 98-му свідчать дані Національного банку. На **1 липня 1998 року** загальна сума заборгованості у зарплаті по Україні становила 5785,4 млн. грн., на **1 серпня** — 5996,8 млн. грн., на 1 вересня — 6201,3 млн. грн., на 1 жовтня —6423,1 млн. грн.

Ангели на вибори не йдуть

Ще влітку до ЦВК почали надходити документи на реєстрацію ініціативних груп зі збирання підписів за проведення всеукраїнського референдуму про недовіру Президентові та дострокові вибори глави держави, одним із найактивніших організаторів якого була «Громада». Однак ЦВК відмовила в реєстрації ініціативних груп, аргументувавши це відсутністю в законодавстві правового механізму проведення всеукраїнського референдмуму за ініціативою громадян. Зокрема, одна норма закону все ще посилалася на вже неіснуючу Президію ВР.

4 грудня в женевській газеті «Le Temps» було надруковано матеріал про затримання при перетині швейцарського кордону в Базелі лідера партії «Громада» Павла Лазаренка. Його було арештовано за наказом, виданим женевським суддею Лораном Каспер-Ансерметом. Швейцарські слідчі пред'явили йому 21 звинувачення, передусім за «відмивання» великих грошових сум. В Україні екс-прем'єра, лідера найбільшої опозиційної партії, звинувачували в розкраданні коштів шляхом зловживання службовим становищем у часи прем'єрства, зокрема надання державних гарантій під кредити комерційних структур. Генпрокуратура України подала до Верховної Ради подання про позбавлення народного депутата України Павла Лазаренка депутатської недоторканності та притягнення його до кримінальної відповідальності.

23 грудня чільник «Громади», повернувшись до Києва, провів в агентстві УНІАН свою останню прес-конференцію. Переповнений зал не міг вмістити всіх журналістів. Тоді П. Лазаренко привселюдно пообіцяв, що «за жодних обставин, хоч би чим вони не закінчилися, хоч би які були жахливі наслідки», з України не виїде. «Лазаренко — не ангел. І це, на жаль, чесно...» — сказав Павло Іванович. А про свої подальші ходи на політичній шахівниці П. Лазаренко повідав так: «Є межа. Сьогодні одна сторона цю межу переступила. Аналогічно переступить її й інша сторона».

1998 рік запам'ятався тим, що:

4 квітня на шахті імені О. Скочинського державної холдингової компанії «Донвугілля» в Донецьку на глибині 1240 метрів стався вибух. Більше сотні гірників загинуло.

22 квітня від руки вбивці трагічно загинув народний депутат України дванадцятого та тринадцятого скликань, колишній голова правління НБУ, голова біржового комітету Української міжбанківської валютної біржі, відомий фінансист Вадим Гетьман. Його вбивцю досі не знайдено.

Того ж дня указами Президента України з посади голови СБУ звільнено Володимира Радченка, якого призначено першим заступником секретаря РНБО. Головою СБУ став Леонід Деркач, котрий до того обіймав посаду голови Державної митної служби.

14 травня Головою Верховної Ради Криму обрано лідера місцевих комуністів Леоніда Грача.

30 травня у Києві урочисто відкрито й освячено відбудовану дзвіницю Михайлівського Золотоверхого собору.

17 липня Верховна Рада дала згоду на призначення Михайла Потебенька Генеральним прокурором України.

17 вересня Генеральна прокуратура України арештувала президента Українського газоресурсного консорціуму Миколу Сивульського. Йому, зокрема, інкримінували зумисне незаконне перерахування 10 млн. 311 тис. гривень, які належали АТ «Укргазпром». Голова бюджетного комітету ВР Юлія Тимошенко побачила в цьому арешті політичний підтекст: М. Сивульський очолював штаб із проведення всенародного референдуму про висловлення недовіри Президентові Л. Кучмі та дострокові вибори нового Президента.

Зараз М. Сивульський на волі. Отже, словаЮ. Тимошенко про політичний підтекст не були пустим звуком.

4 листопада в Закарпатській області сталося стихійне лихо — катастрофічна повінь. Вона призвела до численних жертв, а сума збитків сягнула 810 млн. грн.

31 грудня, лише надвечір, Верховна Рада ухвалила закон «Про державний бюджет України на 1999 рік». Гадаючи, що новий рік, може, доведеться зустрічати в сесійній залі, депутати навіть поставили ялинку.

24 квітня 1998 р. Похорон Вадима Гетьмана у Києві.

Сторінку підготувала Юліана ШЕВЧУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА та з архіву «ГУ».

Директор Генічеської дослідної станції Борис Виблов вітає кращого комбайнера Анатолія Кудінова

Щоб ужинок щедрий мати, про насіння треба дбати

Однією з перших на Херсонщині завершила косовицю ранніх зернових Генічеська дослідна станція Інституту зернового господарства Української академії аграрних наук. Зібрали щедрий урожай. Пшениця, приміром, тут дала по 40 центнерів з гектара. Тож не дивно, що за посівним матеріалом до господарства приїжджають навіть із сусідніх областей.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Комбайнер ВАТ «Сиваш» Олександр Філіпов.

КСП «Хвиля революції» — серед лідерів.

Провідний науковий співробітник Генічеської дослідної станції Алла Виблова.

Антикорупційне ноу-хау

Цього тижня в Києві знову говорили про корупцію. Цього разу — на міжнародній конференції «Антикорупційні стратегії для країн з перехідною економікою: спільні проблеми, спільні рішення», організовані громадською організацією «Трансперенсі Інтернешнл» та Національною антикорупційною програмою Коаліції громадських організацій України «Свобода вибору».

Важливість цієї проблеми для країн з перехідною економікою констатували доповідачі з країн Центрально-Східної Європи, Росії та Середньої Азії, представники міжнародних фінансових та донорських організацій. На сучасному етапі, як зауважила директор центру антикорупційних досліджень та ініціатив «Трансперенсі Інтернешнл — Росія» Олена Панфілова, час перейти від гасел «давайте боротися з корупцією» до обговорення стратегії і тактики дій («а як, власне, це зробити»).

Ноу-хау полягає в тому, що до боротьби за прозорість управлінських рішень і чесність чиновників має долучитися громадянське суспільство, яке, хоч і не досить структуроване (принаймні в Україні), проте вже сьогодні здатне певною мірою впливати на владу. Прикладом може бути чинна антикорупційна програма коаліції «Свобода вибору», яка здійснює близько 40 проектів на державному й регіональному рівні — від моніторингу використання бюджетних коштів до просвітницької діяльності серед населення та організації громадських слухань законопроектів.

Учасники конференції констатували низьку антикорупційну активність представників бізнесу, які так само потерпають від хабарництва, проте не виступають за зміну існуючих правил гри. Дехто вже звик сприймати це як особливість совкового менталітету та специфічну частину національної культури...

Ще одна цікава деталь: успіхи країн СНД у боротьбі за «чисті руки» й прозорі кишені не залежать від наявності чи відсутності антикорупційного законодавства (незалежно від цього вони однаково погані). Як повідомив представник пітерського центру «Стратегія», в Росії проект закону "Про боротьбу з корупцією" не було прийнято Думою навіть в першому читанні.

В Україні під час останніх парламентських слухань щодо виконання антикорупційних законів міністр внутрішніх справ Юрій Смирнов скаржився: у національному законодавстві досі відсутнє саме визначення «корупційне діяння». Втім, навряд чи цей факт виправдовує те, що вже два роки поспіль в дослідженнях західних експертів слова «Україна» й «корупція» вживаються разом.

Антикорупційні закони в Україні не працюють, а боротьба з чиновницьким свавіллям ведеться суто на рівні середньої управлінської ланки. Як підсумував координатор «Свободи вибору» Іван Сікора, це свідчить про брак ефективних державних стратегій боротьби з цим злом.

За визначеним міжнародними експертами індексом рівня сприйняття корупції, торік Україна посідала 88-ме місце серед 90 країн світу (була в першій трійці найкорумпованіших держав), нині вона піднялася на 83-тє місце. Втім, пересічні громадяни ще не відчули такого прогресу на власному досвіді.

Ганна РОМАНЦОВА.

У Кремлі відбулася перша велика прес-конференція президента РФ. Протягом півтори години у присутності більш як 500 кореспондентів російських і зарубіжних ЗМІ було поставлено 20 запитань. Путін відповідав на запитання докладно. Не відповів на одне: «Хто ви, містер Путін?» Не знає Путін і хто такий Березовський. Так, іноді він дозволяє собі такий ось незграбний гумор: про те, що присутні тут краще за всіх наклеюють ярлики і про свою собаку-жінку, котра з блондинки перетворилася на брюнетку — пофарбувалася. Ховати Леніна Путін, на відміну від Єльцина, не збирається. А з рівноваги його вивело запитання про Чечню. Як, втім, і про «Курськ». На думку Путіна, його екіпаж ніхто не зміг би врятувати. Навіть іноземні судна. Навіть у перші години аварії.

Фото АП.

Постійна боротьба загартовує

Президент Іраку Саддам Хусейн закликав усіх палестинців виступити проти Ізраїлю, повідомляє BBC News. У виступі, присвяченому річниці перевороту, під час якого 33 роки тому прийшла до влади партія «Баас», нині правляча партія країни, Хусейн заявив, що попри всі зусилля США та інших ворогів Іраку, країна залишається сильною, навіть сильнішою, ніж у 1990 році, до війни у Перській затоці.

Як особливу перемогу Іраку він відзначив невдачу США і Англії у спробі домогтися схвалення в ООН зміни санкцій, введених проти Іраку після вторгнення до Кувейту. Кажучи про конфлікт на Близькому Сході, Хусейн заявив, що ситуація на палестинських територіях стає «нестерпною». «Повстаньте, наші улюбленці, заради яких ми готові пожертвувати усім, що маємо, — сказав Хусейн. —Скажіть вашим ворогам, ворогам арабської нації, мерзенним єврейським узурпаторам, їхнім жадібним союзникам, усім колоністам і їхнім нікчемним слугам: годі мучити арабську націю».

Дуга напруженості

Відразу в трьох регіонах Грузії обстановка так загострилася, що місцеві політики вважають за краще скромно визначати її як «балансування на межі громадянського протистояння».

У східному регіоні Грузії, Кахетії, у зв'язку із загостренням криміногенної обстановки, наприкінці минулого тижня було оголошено надзвичайний стан. У регіон увійшов загін спеціального призначення внутрішніх військ МВС Грузії, який не тільки посилив поліцейські блок-пости навколо Панкіської ущелини, де мешкають етнічні чеченці-кістинці та близько семи з половиною тисяч біженців із Чечні, а й просунувся вглиб ущелини на п'ять кілометрів. Перекрито геть усі дороги і стежки, що ведуть до Панкісі, ущелину практично блоковано. І не тільки «спецназівцями»...

У відповідь на чергове викрадення — цього разу 30-річного працівника регіонального управління Спецслужби держохорони Грузії Мамуки Арабулі — мешканці села Лаліскурі Телавського району взяли в заручники п'ятеро кістинців, мешканців Панкіської ущелини, і двох біженців із Чечні, які їхали на автобусі із ущелини до міста Телаві.

Саме ці «ополченці» — переважно колишні військовики, спортсмени і фермери на чолі з колишнім борцем вільного стилю Лукою Рамазашвілі, — озброєні, до речі, автоматичною зброєю, стали поруч зі «спецназівцями». До Телавського району виїхав міністр внутрішніх справ Каха Таргамадзе, інші керівники МВС Грузії, але переговори зі старійшинами кістинців самостійно ведуть Рамазашвілі та його люди.

Спочатку кістинці зажадали негайного звільнення заручників, захоплених грузинським населенням, і заперечували перебування викрадених у Панкісі. Рамазашвілі, в свою чергу, висунув контрвимогу —звільнити не тільки Арабулі, а й усіх інших заручників, яких захопили в останні місяці кримінальні групи і утримують в ущелині, а також розслідування тих групи.

Серед заручників, за різними даними, брат футболіста італійського клубу «Мілан» і збірної Грузії Кахі Каладзе — Леван, два іспанські та один ліванський бізнесмени. Рамазашвілі запропонував кістинцям звільнити двох іспанців в обмін на двох «своїх» заручників, у тому числі одного чеченця. Кістинці визнали перебування іспанців у Панкісі, але видавати їх відмовилися. Ледве не розпочалася бійка. Мало того, обидві сторони не гарантували відмови від силового методу розв'язання проблеми.

Найбільший регіон західної Грузії Самегрело став другою «гарячою точкою» в Грузії. У містечку Абаша під час виступу перед «місцевим активом» голови парламенту Зураба Жванія, відбулися серйозні сутички між його прихильниками і супротивниками. Бійка тривала кілька годин, є постраждалі.

Ну й третя, вже звична, гаряча точка — Абхазія. Мешканці Гудаути, переважно абхази, в понеділок вкотре перекрили дороги, що ведуть з військового містечка десятого парашутно-десантного полку, який є основою 50-ї російської воєнної бази, не даючи змоги російським військовикам провести евакуацію техніки та особистого складу. Гудаутці заявляють, що не знімуть своїх пікетів і найближчими днями. Тим часом, відповідно до Стамбульської угоди 1999 року, до першого липня цього року Росія мала ліквідувати дві свої воєнні бази на території Грузії — Вазіанську і Гудаутську. Наприкінці червня рішення щодо Вазіанської бази було цілком виконано, однак вчасне виведення 50-ї російської воєнної бази з Гудаути зірвано. Російська сторона пояснює це тим, що виведенню військової техніки і особистого складу із Гудаути перешкоджає місцеве населення.

Є серйозні підозри, що в Грузії може розпочатися дуже серйозна дестабілізація. Причин цьому кілька. Головна сумнівів не викликає — це спроба втягнути Грузію в чеченську війну, а точніше, довести справу до того, що Тбілісі попросить введення російських військ на територію Панкіської ущелини і припинення виведення російських баз із Аджарії та Абхазії. З усіма наслідками, що випливають.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

Хроніка. Факти. Події

■ Київ

Затримано у Франкфурті

Агентство «Інтерфакс-Україна» з посиланням на джерела в Генпрокуратурі України повідомило про затримання в Німеччині колишнього керівника НАК «Нафтогаз України» Ігоря Діденка. Як твердить агентство, їхній інформатор не виключає зв'язку затримання І. Діденка зі справою народного депутата Віктора Жердицького. Якщо ця версія підтвердиться, то перспектива його екстрадиції практично дорівнює нулю, повідомляє агентство.

■ Лондон

Переговори союзників

Кліматичні зміни і плани США щодо ПРО були в центрі уваги під час переговорів між президентом Бушем і британським прем'єр-міністром Блером у перший день візиту американського президента до Великої Британії. Згодом у Букінгемському палаці відбувся обід Буша з королевою Єлизаветою.

■ Скоп'є

План урегулювання відкинуто

Прем'єр-міністр Македонії Любко Георгієвський відкинув план мирного врегулювання, розроблений західними посередниками. Він піддав різкій критиці пропозиції, спрямовані на зміну конституції на користь албанської меншини, назвавши їх грубим втручанням у внутрішні справи країни. Раніше представники албанської меншини підтримали пропозиції посередників.

■ Каїр

Безнадійна справа

Під час переговорів з лідером Палестини Ясіром Арафатом президент Єгипту Хосні Мубарак заявив, що не бачить нині реальних шансів на досягнення миру в регіоні. Відповідальність за це він поклав на прем'єр-міністра Ізраїлю Аріеля Шарона. Переговори з главою ізраїльського уряду і деякими міністрами-радикалами в його кабінеті не мають сенсу, наголосив Мубарак.

■ Вашингтон

Повертають трофеї

США ухвалили рішення повернути Німеччині 12 творів мистецтва, вивезених як трофеї після Другої світової війни (на загальну суму $15 млн.). Цього разу буде повернуто малюнки різних художників, у тому числі Рембрандта і Альбрехта Дюрера. Найцінніший серед творів мистецтва, які буде повернуто ФРН, — один з малюнків Альбрехта Дюрера, що зображує купання жінок. За деякими даними, його оцінено у 10 млн. дол. США. Всі художні цінності буде передано до музею німецького міста Бремена.

■ Бразилія

Плітки не поширювати

Влада бразилійського міста Каскавель заборонила муніципальним працівникам пліткувати, щоправда, лише в години праці. Мерія ухвалила постанову, за якою муніципальні працівники, котрі поширюватимуть чутки про своїх колег, можуть бути звільнені.

■ Гаага

Побачення дозволено

Мира Маркович, дружина Слободана Милошевича, прибула до Гааги, щоб відвідати чоловіка в ізоляторі Міжнародного гаазького трибуналу з воєнних злочинів.

Нідерландська влада на прохання трибуналу видала жінці триденну візу, хоча її занесено до списку осіб, яким не дозволено в'їжджати на територію Євросоюзу.

Фото АП.

Звіт про прибутки та збитки КБ на 1 липня 2001 року Форма N2.01 300658 ВАТ "МІЖНАРОДНИЙ КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК"

(коп.)

Символ	Стаття доходів	Усього
	Доходи	941597117
60	Процентні доходи	727705577
601	Процентні доходи за коштами, розміщеними в інших банках	61872058
602	Процентні доходи за кредитами суб'єктам господарсько діяльності	623676873
604	Процентні доходи за кредитами фізичним особам	16347167
605	Процентні доходи за цінними паперами	19027788
609	Інші процентні доходи	6781691
61	Комісійні доходи	150563302
610	Комісійні доходи за операціями з банками	5345168
611	Комісійні доходи за операціями з клієнтами	145218134
62	Результат від торговельних операцій	17759589
63	Інші банківські операційні доходи	12761016
639	Інші банківські операційні доходи	12761016
6397	Штрафи,пені,що отримані за банк. операціями	218720
64	Інші небанківські операційні доходи	32366727
649	Інші небанківські операційні доходи	32366727
67	Повернення списаних активів	12080
671	Повернення списаних активів	12080
68	Непередбачені доходи	428826
	Витрати	908830264
70	Процентні витрати	281544290
701	Процентні витрати за коштами, отриманими від інших банків	51925593
702	Процентні витрати за коштами до запитання суб'єктів господарсько діяльності	75252394
703	Процентні витрати за коштами бюджету та позабюджетних фондів Укрaни	17567122
704	Процентні витрати за коштами фізичних осіб	107943723
705	Процентні витрати за цінними паперами власного боргу	28850027
709	Інші процентні витрати	5431
71	Комісійні витрати	45763581
710	Комісійні витрати	45763581
73	Інші банківські операційні витрати	51196892
739	Інші банківські операційні витрати	51196892
7397	Штрафи,пені, що сплачені за банк.операціями	649868
74	Інші небанківські операційні витрати	537478866
740	Витрати на утримання персоналу	244608560
7400	Основна і додаткова заробітна плата	197706003
7401	Внески на державне соціальне страхування	46211552
74011	з них: збір на соц.страхув. на випадок безробіття	1949534
7403	Матеріальна допомога та ін. соц. виплати	560161
741	Сплата податків та інших обов'язкових платежів крім податку на прибуток	23645803
7410	Податок на додану вартість	137935
7411	Податок на землю	188277
7419	Сплата інших податків та обов'язкових платежів крім податку на прибуток	23319591
742	Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів	88140812
7420	Витрати на утримання власних основних засобів та нематеріальних активів	24658632
7421	Витрати на утримання орендованих основних засобів та нематеріальних активів	433048
7423	Амортизація	63049132
743	Інші експлуатаційні та господарські витрати	74889675
744	Витрати на телекомунікації	30875092
745	Супутні небанківські операційні витрати	43890576
749	Інші небанківські операційні витрати	31428348
7497	Штрафи,пені, що сплачені за госп.операціями	230314
77	Відрахування в резерви та списання безнадуйних активів	-29090487
770	Відрахування у резерви	-42734000
772	Відрахування в резерви під сумнівну	13643513
	Прибуток (збиток) до сплати податку	54703975
79	Податок на прибуток	21937122
	Чистий прибуток (збиток)	32766853

Голова Правління **О.В.Савченко**

Головний бухгалтер **О.Е.Демочані**

Зведений балансовий звіт КБ (з даних 02 файлу) на 1 липня 2001 року Форма N11 300658 ВАТ"МІЖНАРОДНИЙ КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК"

(коп.та сота частка од.валют)

Статті балансу	На початок року 01-01-2001р.	Усього 01-07-2001р.
АКТИВИ	5183265080	9707151631
Готівковi кошти	67390419	447331540
Банківські метали	0	0
Дорожнi та iншi чеки	0	0
Кошти в НБУ	585613375	362010607
Кошти в iнших банках	334563819	260525887
Казначейськi та iншi цiннi папери, що рефiнансуються НБУ, та цiннi папери, емiтованi НБУ	0	0
у т.ч. цiннi папери, емiтованi НБУ	0	0
Резерв під знецінення казначейських ЦП	0	0
Нетто: казначейськi цiннi папери та цінні папери, емітовані НБУ	0	0
Депозити та кредити в iнших банках	860328200	916939127
Резерв під заборгованість інших банків	17206569	20806410
Нетто: депозитiв,кредитiв в iнших банках	843121631	896132717
Цiннi папери в портфелi банку на продаж	0	0
Резерв пiд знецiнення ЦП на продаж	0	0
Нетто: цiнних паперiв в портфелi банку на продаж	0	0
Цiннi папери в портфелi банку на iнвестицiю	0	55893572
Резерв пiд знецiнення ЦП на iнвестицiю	0	0
Нетто: цiнних паперiв на iнвестицiю	0	55893572
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	2947277648	5526091360
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	83655594	110927042
Нетто: кредитів та фінансового лізингу (оренда), які надані клієнтам	2863622054	5415164318
Довгостроковi вкладення до асоцiйованих компанiй i дочiрнiх установ	16500000	166127000
Основнi засоби та нематерiальнi активи	386570344	1041346070
Зношення основних засобiв та нематерiальних активiв	66324137	196251381
Нетто: основнi засоби та нематерiальнi активи	320246207	845094689
Нарахованi доходи до отримання	17091613	57262021
Резерви під сумнівну заборгованість за нарахованими доходами	0	13641429
Нетто: нараховані доходи до отримання	17091613	43620592
Iншi активи	135803446	1219895152
Резерв під можливі втрати за дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку	687484	4644443
Нетто: iншi активи	135115962	1215250709
СУКУПНI АКТИВИ	5183265080	9707151631
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	2963963669	7437083367
Кошти банкiв	0	0
Депозити та кредити банкiв	463953534	615312000
у т.ч. кредити, отриманi вiд НБУ	0	0
Кошти клiiнтiв	2439196006	5328495787
Iншi депозити	0	0
Борговi цiннi папери, емiтованi банком	0	0
Кредити,отримані від міжнародних фінансових організацій	0	0
Субординована заборгованість	0	0
Нарахованi витрати до сплати	56249431	38591789
Iншi зобов'язання	4564698	1454683791
СУКУПНI ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	2963963669	7437083367
КАПIТАЛ	2219301411	2270068264
Статутний капiтал	2064468000	2082468000
Зареєстрований статутний капітал банку	2104100000	2104100000
Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	0	0
Нетто: сплачений зареєстрований статутний капітал банку	2104100000	2104100000
Капiталiзованi дивiденди	0	0
Викупленi власнi акцiї	39632000	21632000
Результат минулих років	48356118	145192024
Прибуток минулого року, що очікує затвердження	0	0
Збитки минулого року, що очікують затвердження	0	0
Емiсiйнi рiзницi	624000	624000
Загальнi резерви	3920760	9017387
Результат поточного року	101932533	32766853
СУКУПНИЙ КАПIТАЛ	2219301411	2270068264
СУКУПНI ЗОБОВ'ЯЗАННЯ I КАПIТАЛ	5183265080	9707151631
Активи-пасиви (має бути 0)	0	0
Активи NN 380,390,391,392	1526204395	2909449267
Пасиви NN 380,390,391,392	1526204395	2909449267
Доходи NN 608,618,638,648	100912562	206632086
Витрати NN 708,718,738,748	100912562	206632086
Рiзниця (має бути 0)	0	0

Голова Правління **О.В.Савченко**

Головний бухгалтер **О.Е.Демочані**

Балансовий звіт ТОВ «Укрпромбанк» м. Київ на 01.07.2001 року

(тис. грн.)

Статті балансу	На початок року 01.01.2001 р.	На 01.07.2001 р.
Активи	**65 718**	**85483**
Готівкові кошти	459	723
Банківські метали		
Дорожні та інші чеки	36	33
Кошти в НБУ	3770	10 081
Кошти в інших банках	1 383	6 062
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ		
у т. ч. цінні папери, емітовані НБУ		
Резерв під знецінення казначейських ЦП		
Депозити та кредити в інших банках	4000	5 383
Резерв під заборгованість інших банків	-80	-269
Цінні папери в портфелі банку на продаж		
Резерв під знецінення ЦП на продаж		
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	210	210
Резерв під знецінення ЦП на інвестиції	-210	-210
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	57 328	63 896
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	-5 700	-5 132
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ		
Основні засоби та нематеріальні активи	564	569
Нараховані доходи до отримання	2 461	2 596
Резерви під сумнівну заборгованість за нарахованими доходами		
Інші активи	1 497	1 541
Резерв під можливі втрати за дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку		
Сукупні активи	**65718**	**85 483**
Зобов'язання	**38 776**	**58 132**
Кошти банків	0	5 417
Депозити та кредити банків	6 935	10 690
у т. ч. кредити, отримані від НБУ		
Кошти клієнтів	19 046	29 278
Інші депозити		
Боргові цінні папери, емітовані банком		
Кредити, отримані від міжнародних фінансових організацій		
Субординована заборгованість	12 450	12 450
Нараховані витрати до сплати	194	294
Інші зобов'язання	151	3
Сукупні зобов'язання	**38 776**	**58 132**
Капітал	**26 942**	**27 351**
Статутний капітал	24 900	24 900
Зареєстрований статутний капітал банку	24 900	24 900
Несплачений зареєстрований статутний капітал банку		
Капіталізовані дивіденди		
Викуплені власні акції		
Результат минулих років	850	1 431
Прибуток минулого року, що очікує затвердження		5
Збитки минулого року, що очікують затвердження		
Емісійні різниці		
Загальні резерви	307	607
Результат поточного року	885	408
Сукупний капітал	**26 942**	**27 351**
Сукупні зобов'язання і капітал	**65 718**	**85 483**

Звіт про прибутки та збитки на 01.07.2001 року ТОВ «Укрпромбанк» м. Київ

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На 01.07.2001 року
1.1	Процентний дохід	5344
1.2	Процентні витрати	(3 821)
1.	**Чистий процентний дохід**	**1 523**
2.1	Комісійний дохід	1 108
2.2	Комісійні витрати	(50)
2	**Чистий комісійний дохід**	**1 058**
3	Дивідендний дохід	0
4	Чистий торгівельний дохід	24
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0
7	Інший операційний дохід	0
8	**Операційний дохід**	**2 605**
9	Загальноадміністративні витрати	(1162)
10	Витрати на персонал	(1374)
11	**Прибуток від операцій**	**69**
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	377
13	**Прибуток до оподаткування**	**446**
14	Податок на прибуток	(38)
15	**Прибуток після оподаткування**	**408**
16	Непередбачені доходи/витрати	0
17	**Чистий прибуток/збиток банку**	**408**

До відома акціонерів ЗАТ «Розмарин»

Загальні збори акціонерів відбудуться 31 серпня о 14 годині за адресою: м. Київ, вул. Казовська, 64.

Порядок денний:

1. Звіт Генерального директора про фінансові результати 2000 року та визначення напрямів діяльності на 2001 рік.
2. Звіт Спостережної ради.
3. Звіт та висновки ревізійної комісії щодо річного звіту та балансу ЗАТ «Розмарин» за 2000 рік та їх затвердження.
4. Затвердження розподілу прибутку в 2001 році.

Реєстрація учасників зборів 31 серпня 2001 року з 12 до 14 години.

Для участі у зборах акціонери повинні мати документ, який посвідчує особу, представникам акціонерів —доручення, оформлене згідно з чинним законодавством.

Довідки за телефоном: 517-23-22, факс: 517-16-92.

Дирекція.

За позовом ЗАТ «Укренергосоюз», м. Київ порушено справу про банкрутство № 7/25 ВАТ «Полтавський завод газорозрядних ламп», м. Полтава. Загальні вимоги кредиторів, згідно реєстру, складають 21 068 463,94 грн.

19.06.2001 року створено комітет кредиторів.

Комітет кредиторів за ініціативою ОДА оголошує конкурс з метою пошуку потенційного санатора (інвестора). Зацікавлені особи можуть звертатись за адресами: — м. Полтава, вул. Зигіна, 1, Арбітражний суд Полтавської області, суддя Іванко Л. А.;

— м. Полтава, вул. Ст. Поділ, 5 (адреса голови комітету кредиторів, представника ВАТ Полтаваобленерго»);

— м. Полтава, вул. Заводська, 3 (адреса підприємства).

Умови конкурсу будуть надані при отриманні заявки.

Комітет кредиторів ВАТ «Полтавський завод газоразрядних ламп».

Арбитражный суд Днепропетровской области (49600, г. Днепропетровск, ул. Куйбышева, 1а) возбудил дело № Б26/164/00 о признании банкротом частного предприятия торгово-промышленная фирма «Мантанэкс» (53000, Днепропетровская область, г. Кривой Рог, ул. Мусоргского, 13, расчетный счет № 26007150020001 в КБ «Приватбанк» г. Кривого Рога, МФО 305750, код 19430000).

Распорядителем имущества назначен Пронин Владимир Николаевич, г. Кривой Рог, лицензия № 153. Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

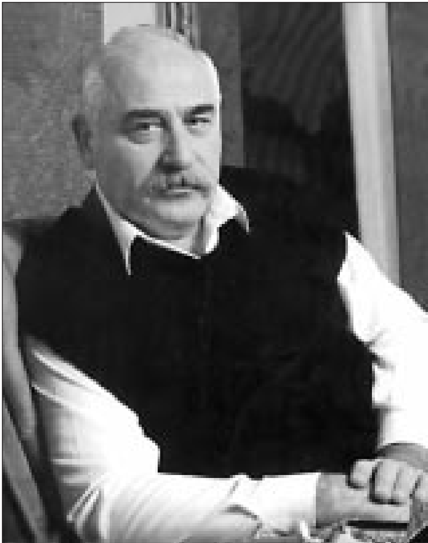
Ліквідується ТОВ «Water World». Код 23714788. Зареєстрований РДА Радянського району м. Києва. Претензії приймаються впродовж місяця по тел.: 213-19-67.

Краще рано, аніж пізно,

або Про парадокси злободенності

Орфеї і корифеї

Цього тижня у Львівському театрі імені Заньковецької закривається черговий сезон. Сезон, пам'ятний для театру передусім постановкою п'єси Галини Тельнюк «У. Б. Н.» (абревіатура читається як "український буржуазний націоналіст"). Резонанс від вистави — всеукраїнський. Такого не було вже давно, щоб якусь театральну виставу обговорювали на всіх перехрестях, і то так пристрасно, немов футбольний матч! Про «У. Б. Н.» надруковано близько півтори сотні рецензій та відгуків, їх у Львові навіть збираються видати окремою книгою! Громадськість так різко розкололася в оцінках, що Міністерство культури (либонь, уперше після падіння радянської влади) навіть не рекомендувало привозити виставу до Києва!

Все це було б чудово, аби не одна деталь: публіка оцінила «У. Б. Н.» як твір суто публіцистичний. Тобто виставу або дуже хвалили «за правду» — або дуже лаяли за спекуляцію тією-таки «правдою», а про мистецтво при цьому зовсім не йшлося. Поодинокі спроби поглянути на "У. Б. Н" просто як на виставу (так зробила Оксана Теленчі в «Голосі України») тонули в хорі мітингових оцінок. Дехто навіть писав гордо: «Я вистави не бачив, і ноги моєї там не буде!» Все це, схоже, свідчить: наша публіка втрачає інтерес до Мистецтва як такого.

І ось раптом, під закриття цього бурхливого сезону, до редакції «ГУ» зателефонував доктор мистецтвознавства Валерій Гайдабура, автор унікальної книги «Театр, захований в архівах». Він сказав: «Я маю про «У. Б. Н» власну думку, цілком відмінну від інших. Я дивився ту виставу — і плакав, як гімназист!»

Якщо серед юрби, що кричить «Ганьба!» і «Слава!», знайшовся хтось один, здатний просто заплакати, і якщо той один — Валерій Гайдабура, його варто послухати!

— Валерію Михайловичу, отже?..

— Знаєте, отой галас у пресі і на мене вплинув, я майже повірив у все те. Крім того, я бачив препоганий відеозапис вистави. Але коли «У. Б. Н.» привезли до Києва — я пішов подивитись. Бо виконавця головної ролі і художнього керівника заньківчан Федора Стригуна знаю з юності, бачив його перші ролі ще в Запоріжжі, їздив на всі його прем'єри до Львова. Я його просто люблю. Отже, я йшов, чекав провалу і думав: «Ой, Федю, який чорт поніс тебе на цю галеру?!» І от сів я в третьому ряду партеру, подивився виставу на власні очі і вилив море сліз!

— Давайте зафіксуємо це, щоб читач уявив собі: серед тисячі глядачів був лиш один, котрий плакав! Що ж ви там такого побачили, що гідне сліз?

— По-перше, я побачив Стригуна — великого актора-неоромантика. Актора, здатного відчувати нерв життя, як мало хто. Це герой нації в тому сенсі, що, кого б він не грав, нація дивилася на світ його очима. У нього розум шістдесятника, помножений на монументальність, яка йде ще від Садовського. Тепер так узагалі грати не вміють, ця школа майже втрачена. Стригун — це розумна краса, а не «говоряща говядина», якою надто часто бувають наші сценічні герої-красені.

— Стригун справді видатний актор, але ж провали у всіх трапляються.

— Це не провал. «У. Б. Н.» важливо не просто дивитись, а дивитись, знаючи, звідки це взялося і — чому саме в театрі у Стригуна. Чомусь ніхто з критиків не згадує, що у Львові задовго до Стригуна було дещо подібне. А це пункт номер один! Маю на увазі ось що. З 1933-го по 39-й у Львові Володимир Блавацький керував театром «Заграва». Блавацький — актор і режисер березільської школи. В ті роки березільська спадщина в Східній Україні була знищена, а Блавацький у Львові її зберіг. Я знаю, що Стригун любить цю історію, для нього Блавацький — взірець. Так ось, варто згадати, що в театрі «Заграва» в 30-х роках ішли дві п'єси — «Земля обітована» О. Олеся та «Тріумф прокурора Дальського» К. Гупала, обидві якраз про те, як тоді радянська влада боролася з оцими самими «у. б. н.», тобто українськими націоналістами. Ні, Блавацький не прагнув вузькополітичного театру, але все-таки започаткував таку традицію. І я знаю, що ще на початку 90-х Стригун хотів ставити одну з тих п'єс. А потім знайшов сучасніший матеріал, а саме — «У. Б. Н.» І це зворушливо — Стригун не був би Стригуном, аби цього не зробив!

— Для вас зворушливо, бо ви знаєте цю історію. А публіка її не знає. Вона бачить на сцені публіцистику і оцінює її саме як публіцистику!

— Я відрізняюся від нашої заполітизованої публіки хіба що тим, що практично зовсім не знаю вітчизняних політиків, мені нецікаво, що вони роблять і про що говорять. Тому я дивився цю виставу просто як виставу, а не репортаж із парламенту. Я бачив перед собою символічно-метафоричну річ, а не публіцистичну. Там є недоліки, але вони периферійні. Я все це сприймав у жанрі химерії, тому для мене там не існувало конкретики, за яку «У. Б. Н.» всі і лають, і хвалять. Всі пов'язують цю виставу з конкретним часом (90-ті роки) і з конкретною темою (криза шістдесятницького світогляду). Втім, політизовані тексти вистави — то лиш полова навколо основного. А основне... Як можна було не побачити, що вистава побудована за вічною давньогрецькою моделлю — це боротьба Людини проти Долі, і тут ідеться про межі можливостей людини в цій боротьбі, про вичерпність людини. Цей герой вичерпаний. Стригун тут створив абсолютно новий для нас тип героя. У нас такого ще не було. Адже в нас герої або залізно нескорені, або — добрі, нещасні й плаксиві («рученьки терпнуть, злипаються віченьки»). А герой Стригуна — нещасливий, вичерпаний, але непереможений, бо Стригун просто не здатен зіграти переможеного, це — проти його природи.

Я бачив багато вистав світового театру, у Франції, Італії, Німеччині, Польщі, й повторюю ще раз: Стригун — великий світовий актор. І велич тут не в технічності, а в трансформації серця і розуму. Оце та втрачена школа акторської майстерності, про яку я говорив напочатку.

Повертаючись до «У. Б. Н.», скажу — це не провал, а трагічне непорозуміння, тут публіка — і прихильники, і противники — просто розминулися з виставою.

— Хіба так буває? Принаймні, ви, як історик театру, знаєте подібні випадки?

— Звичайно. Подібне було з тим-таки Блавацьким. 1947 року в Німеччині, здається, в Регенсбурзі, він поставив «Народного Малахія». Оскільки Блавацький грав свого часу в березільській виставі у Курбаса, то знав, якою п'єса була в оригіналі. І він викинув епізод зустрічі Малахія з пролетаріями, бо цей епізод було нав'язано цензурою. А ще він відновив фінал п'єси, заборонений радянською цензурою — там остання фраза «Україна співає!», але за сценою чути російську пісню. Геніальна деталь, правда ж? Але публіці все це здалося страшним блюзнірством! А серед публіки було дуже багато наших емігрантів, і небияких, скажімо, Шевельов, Багряний. І всі вони лаяли Блавацького! Багряний взагалі до того договорився, що, мовляв, як же це так — український народ позбавлений опори в особі пролетаріату?! Ну, він міг не знати, що цей «пролетаріат» вставила в п'єсу радянська цензура. Але прикметно, що він оцінював виставу як політик, а не як філософ. Тобто — точнісінько так, як оце нині оцінюють "У. Б. Н." Ту виставу Блавацького зуміли по справедливості оцінити аж через 50 років! Рано чи пізно оцінять і «У. Б. Н.», і роботу Стригуна в цій виставі. Звісно, краще «рано», аніж «пізно».

Записав Віталій ЖЕЖЕРА.

На знімку: народний артист України Федір Стригун.

Повідомляє МНС

А у піротехніків війна триває

Давно закінчилася Велика Вітчизняна, але для піротехніків Міністерства з надзвичайних ситуацій та Міноборони вона ще триває й донині.

Хто б міг подумати, що у завжди багатолюдному парку ім. Т. Шевченка, котрий розташований у самому центрі Києва, скільки років лежать понад 500 вибухонебезпечних предметів часів Великої Вітчизняної. Лише навесні ц. р. їх було виявлено під час проведення там земляних робіт. Тут обійшлося без жертв.

А ось двом шукачам скарбів і військових трофеїв біля с. Фурси, що на Київщині, не пощастило. Один загинув на місці, другого у тяжкому стані було доставлено до лікарні. Піротехніки Київського аварійно-рятувального загону МНС, які прибули на місце трагедії, були вражені кількістю боєприпасів.

Потужну базу авіаційного озброєння було створено тут ще у передвоєнні роки. Кілька разів її зривали. І радянські, і фашистські війська. Але, з'ясовується, не всі боєприписи зірвалися. І сьогодні там працюють піротехніки. Уже виявили і знешкодили понад 15О снарядів, із них 96 різних авіабомб.

Та чи не своєрідним рекордсменом-сховищем смертоносної зброї є акваторія Керченської протоки та ще кілька місць Севастополя. Є місця, де на кожному квадратному метрові виявляють понад 20 різних боєприпасів. Зустрічаються навіть гарматні ядра часів Кримської війни 1854—55 років.

Щодня справжні «рятувальники моря» і захисники безпеки населення і судоплавства вилучають із дня моря не менш як 50 одиниць боєприпасів. Лише з початку нинішнього року особовим складом Керченського аварійно-рятувального загону МНС знищено півтори тисячі мін, снарядів та авіабомб.

Один штришок до стилю роботи водолазів-підривників. Коли важко, або неможливо дістати з дна моря авіабомбу чи міну, їх підривають безпосередньо на місці. Але, щоб не гинула риба, її відганяють слабкими електрозарядами.

Є тут свої герої, як, приміром, Олександр Свиридов. На його рахунку сім тисяч розмінувань.

Та таким само дивовижним, як і сховища боєприпасів, є те, що ризикована і героїчна праця водолазів-підривників не заохочується належним чином. За кожний вилучений небезпечний предмет вони отримують копійки!

На початку ц. р. уряд затвердив спеціальну програму вилучення і знищення боєприпасів. Проте фінансування її не було передбачено в бюджеті на цей рік. І поки що розмінування вибухонебезпечних предметів у береговій зоні Чорного та Азовського морів здійснюється за рахунок утримання військ Цивільної оборони МНС.

Так далі не повинно бути.

А тим, хто виявить вибухонебезпечний предмет, радимо не ризикувати власним життям, а негайно повідомити обласним аварійно-рятувальним загонам, військкоматам, міліції.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.
Ігор КРОЛЬ.

Фотофакт

У Берлинському лісництві Бродівського держлісгоспзагу Львівської області щороку саджають дерев удесятеро більше, ніж вирубують.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Унікальна своєчасність

Головною рисою продукції відомого в Україні видавництва юридичної літератури «Юрінком-інтер» є своєчасність, адже саме його книги заповнюють інформаційний вакуум з правових питань.

Не став винятком і новий збірник «Правове регулювання інформаційної діяльності в Україні». Видання, підготоване за ініціативи Державного комітету інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України, у своєму роді унікальне. Це пояснюється тим, що воно — перше та єдине в Україні видання з інформаційного законодавства, в якому зібрано більше 240 нормативних актів, що регулюють відносини в інформаційній сфері. Акти розміщені за тематичною спрямованістю, з урахуванням галузі, що досить зручно для користування. Наприклад, реєстрація засобів масової інформації, розповсюдження та передплата, ліцензування, діловодство, оподаткування ЗМІ, оренда, рекламна діяльність, використання ЗМІ, акти авторського права, відповідальність та судові спори в сфері інформаційних відносин, правовий захист журналістів.

Нормативні акти охоплюють майже всі питання інформаційної діяльності та тісно пов'язані з нею, зокрема щодо гарантій свободи слова, права людини на інформацію, захисту честі, гідності, ділової репутації, відшкодування моральної (немайнової) шкоди тощо.

Особливістю побудови збірника, крім змістовності, є орієнтація на необмежене коло читачів. Книга стане надійним помічником для працівників органів державної влади, редакцій, видавців та розповсюджувачів, студентів юридичних та журналістських вузів і факультетів, а також і для громадян, адже саме вони є читачами, а іноді й героями публікацій.

Більш детально про видання можна дізнатися в Інтернеті (www. yurincom. kiev. ua) або за телефоном 441-64-03.

Балансовий звіт АКБ "Укрсоцбанк" на 1 липня 2001 року

(тис. грн.)

Статті балансу	Станом на 01-01-2001р.	Станом на 01-07-2001р.
АКТИВИ	1705932	1950542
Готівкові кошти	62358	76096
Банківські метали	92	182
Дорожні та інші чеки	1414	1077
Кошти в НБУ	111514	244365
Кошти в інших банках	243236	128868
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	37463	42321
у т.ч. цінні папери, емітовані НБУ	0	0
Резерв під знецінення казначейських ЦП	0	0
Нетто: казначейські цінні папери та цінні папери, емітовані НБУ	37463	42321
Депозити та кредити в інших банках	137126	59625
Резерв під заборгованість інших банків	609	720
Нетто: депозитів, кредитів в інших банках	136517	58905
Цінні папери в портфелі банку на продаж	12358	1585
Резерв під знецінення ЦП на продаж	712	991
Нетто: цінних паперів в портфелі банку на продаж	11646	594
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	12273	17767
Резерв під знецінення ЦП на інвестиції	1732	1734
Нетто: цінних паперів на інвестиції	10541	16033
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	1017099	1185543
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	182606	215592
Нетто: кредитів та фінансового лізингу (оренда), які надані клієнтам	834493	969951
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	383	392
Основні засоби та нематеріальні активи	273419	287551
Зношення основних засобів та нематеріальних активів	57296	64411
Нетто: основні засоби та нематеріальні активи	216123	223140
Нараховані доходи до отримання	5630	6515
Резерви під сумнівну заборгованість за нарахованими доходами	0	1635
Нетто: нараховані доходи до отримання	5630	4880
Інші активи	37240	186034
Резерв під можливі втрати за дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку	2718	2296
Нетто: інші активи	34522	183738
СУКУПНІ АКТИВИ	1705932	1950542
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	1372603	1617096
Кошти банків	1652	736
Депозити та кредити банків	100536	69038
у т.ч. кредити, отримані від НБУ	9743	32495
Кошти клієнтів	1259744	1522546
Інші депозити	1923	7528
Боргові цінні папери, емітовані банком	1668	1752
Кредити, отримані від міжнародних фінансових організацій	0	0
Субординована заборгованість	0	0
Нараховані витрати до сплати	3537	7985
Інші зобов'язання	3543	7511
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	1372603	1617096
КАПІТАЛ	333329	333446
Статутний капітал	48193	48039
Зареєстрований статутний капітал банку	48601	48601
Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	0	0
Нетто: сплачений зареєстрований статутний капітал банку	48601	48601
Капіталізовані дивіденди	0	0
Викуплені власні акції	408	562
Результат минулих років	235997	238852
Прибуток минулого року, що очікує затвердження	0	68
Збитки минулого року, що очікують затвердження	0	0
Емісійні різниці	329	329
Загальні резерви	43970	45863
Результат поточного року	4840	295
СУКУПНИЙ КАПІТАЛ	333329	333446
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І КАПІТАЛ	1705932	1950542

Звіт про прибутки та збитки АКБ "Укрсоцбанк" за 1 півріччя 2001 року (тис.гривень)

Показники	За станом на 01.07.2000	За станом на 01.07.2001
АКТИВИ		
1.1 Процентний дохід	129 690	137 359
1.2 Процентні витрати	57 786	49 510
1 Чистий процентний дохід	71 904	87 849
2.1 Комісійний дохід	49 136	61 669
2.2 Комісійні витрати	2 731	3 165
2 Чистий комісійний дохід	46 405	58 504
3 Дивідентний дохід	0	0
4. Чистий торговельний дохід	11091	6251
5. Прибуток\збиток від інвестиційних цінних паперів	3	29
6. Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії, дочірні установи та інших інвестицій	1	1
7 Інший операційний дохід	1695	577
8 Операційний дохід	131 097	153 211
9 Загальноадміністративні витрати	36 624	53 154
10 Витрати на персонал	42 651	63 819
11 Прибуток від операцій	51 822	36 238
12 Витрати на безнадійні та сумнівні борги	45 820	32 362
13 Прибуток до оподаткування	6 002	3 876
14 Податок на прибуток	717	3 631
15 Прибуток після оподаткування	5 285	245
16 Непередбачені доходи\витрати	288	50
17 Чистий прибуток\збиток банку	5 573	295

Голова Правління АКБ "Укрсоцбанк" Б.В.Тимонькін

Директор департаменту бухгалтерського обліку та звітності - головний бухгалтер І.О.Чорна

Балансовий звіт АКБ «Форум», Київ, за перше півріччя 2001 року

(тис. грн.)

Найменування статті	*01-07-2001*
АКТИВИ	
Кошти та залишки в НБУ	30408
Кошти в інших банках	62403
Цінні папери на продаж	534
Кредити та заборгованість клієнтів	192948
Інвестиційні цінні папери	-126
Довгострокові вкладення до асоційованих та дочірніх компаній	126
Основні засоби та нематеріальні активи	11299
Нараховані доходи до отримання	2195
Інші активи	2798
Усього активів	***302585***
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	
Кошти банків	93763
Кошти клієнтів	144714
Інші депозити	6337
Боргові цінні папери емітовані банком	783
Нараховані витрати до сплати	1841
Інші зобов'язання	12441
Усього зобов'язань	***259879***
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
Статутний капітал	32204
Капіталізовані дивіденди	5185
Результат діяльності	3803
Резервні фонди	1411
Переоцінка основних засобів і нематеріальних активів	8
Нерозподілений прибуток	95
Усього власного капіталу	***42706***
Усього пасивів	302585

Звіт про прибутки та збитки АКБ «Форум», Київ, за перше півріччя 2001 року

(тис. грн.)

Найменування статті	*01-07-2001*
Процентний дохід	18371
Процентні витрати	-7906
Чистий процентний дохід	10465
Комісійний дохід	1857
Комісійні витрати	-343
Чистий комісійний дохід	1514
Чистий торговельний дохід	1591
Інший операційний дохід	23
Операційний дохід	13593
Загальноадміністративні витрати	-3784
Витрати на персонал	-2630
Прибуток від операцій	7179
Відрахування в резерви	-2010
Прибуток до оподаткування	5169
Податок на прибуток	-1366
Чистий прибуток/збиток банку	3803

Голова Правління І. А. Колесник

Головний бухгалтер О. В. Яценко

Фінансова звітність Акціонерного банку "ДОНЕЧЧИНА" за II квартал 2001р.

ЗВІТ ПРО ПРИБУТКИ ТА ЗБИТКИ

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На 01.07.2001р.
1.1	Процентний дохід	4233
1.2	Процентні витрати	(1431)
1	**Чистий процентний дохід**	**2802**
2.1	Комісійний дохід	385
2.2	Комісійні витрати	(30)
2	**Чистий комісійний дохід**	**355**
3	Дивідендний дохід	0
4	Чистий торговельний дохід	(60)
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0
7	Інший операційний дохід	92
8	**Операційний дохід**	**3189**
9	Загальноадміністративні витрати	(625)
10	Витрати на персонал	(439)
11	**Прибуток від операцій**	**2125**
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(175)
13	**Прибуток до оподаткування**	**1950**
14	Податок на прибуток	(600)
15	**Прибуток після оподаткування**	**1350**
16	Непередбачені доходи/витрати	0
17	**Чистий прибуток/ збиток банку**	**1350**

Голова Правління АБ "Донеччина" **Г.А. Староконь**
Головний бухгалтер **І.М. Панасейко**

БАЛАНСОВИЙ ЗВІТ

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	1.01.2001	1.07.2001
	АКТИВИ		
1	Готівкові кошти	346	304
2	Банківські метали	0	0
3	Дорожні та інші чеки	0	0
4	Кошти в НБУ	3029	1181
5	Кошти в інших банках	78	578
6	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	0	0
7.1	Депозити та кредити в інших банках	8261	14272
7.2	Резерви під заборгованість інших банків	(15)	(41)
8	Цінні папери в портфелі банку на продаж	0	0
9	Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	0	9635
10.1	Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	33084	34273
10.2	Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	(320)	(458)
11	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	0	0
12	Основні засоби та нематеріальні активи	1187	2628
13	Нараховані доходи до отримання	80	969
14	Інші активи	513	676
15	**Сукупні активи**	**46243**	**64017**
	ЗОБО`ЯЗАННЯ		
16	Кошти банків	0	0
17	Депозити та кредити банків	13685	19861
18	Кошти клієнтів	3260	12612
19	Інші депозити	0	0
20	Боргові цінні папери, емітовані банком	70	900
21	Кредити, отримані від міжнародних фінансових організацій	0	0
22	Субординована заборгованість	0	0
23	Нараховані витрати до сплати	73	193
24	Інші зобов'язання	163	108
25	**Сукупні зобов`язання**	**17251**	**33674**
	КАПІТАЛ		
26	Сплачений зареєстрований статутний капітал	27160	27160
27	Капіталізовані дивіденди	0	0
28	Викуплені власні акції	0	0
29	Емісійні різниці	0	0
30	Загальні резерви	505	1832
31	Результат поточного року	1327	1351
32	**Сукупний капітал**	**28992**	**30343**
33	**Сукупні зобов'язання і капітал**	**46243**	**64017**

Голова Правління АБ "Донеччина" **Г.А. Староконь**

Головний бухгалтер **І.М. Панасейко**

Балансовий звіт АКРБ "РЕГІОН-БАНК" на 1 липня 2001 року

(тис.грн.)

Статті балансу	Усього
АКТИВИ	39970
Готівкові кошти	2587
Дорожні та інші чеки	597
Кошти в НБУ	2746
Кошти в інших банках	3179
Депозити та кредити в інших банках	10832
Резерв під заборгованість інших банків	-215
Цінні папери в портфелі банку на продаж	3
Резерв під знецінення ЦП на продаж	-3
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	32
Резерв під знецінення ЦП на інвестиції	-32
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	17645
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	-603
Основні засоби та нематеріальні активи	2641
Нараховані доходи до отримання	365
Інші активи	196
СУКУПНІ АКТИВИ	39970
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	20919
Депозити та кредити банків	1300
у т.ч. кредити, отримані від НБУ	0
Кошти клієнтів	17915
Субординована заборгованість	1378
Нараховані витрати до сплати	33
Інші зобов'язання	293
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	20919
КАПІТАЛ	19051
Статутний капітал	12597
Зареєстрований статутний капітал банку	15000
Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	2397
Нетто: сплачений зареєстрований статутний капітал банку	12603
Викуплені власні акції	6
Результат минулих років	1937
Прибуток минулого року, що очікує затвердження	1577
Загальні резерви	2519
Результат поточного року	421
СУКУПНИЙ КАПІТАЛ	19051
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І КАПІТАЛ	39970

Звіт про прибутки та збитки за І півріччя 2001 року

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	І півріччя
1,1	Процентний дохід	2 392
1,2	Процентні витрати	817
1	**Чистий процентний дохід**	**1 575**
2,1	Комісійний дохід	2 046
2,2	Комісійні витрати	46
2	**Чистий комісійний дохід**	**2 000**
4	Чистий торговельний дохід	-143
7	Інший операційний дохід	18
8	**Операційний дохід**	**3 450**
9	Загальноадміністративні витрати	816
10	Витрати на персонал	1 777
11	**Прибуток від операцій**	**857**
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	221
13	**Прибуток до оподаткування**	**636**
14	Податок на прибуток	215
15	**Прибуток після оподаткування**	**421**
17	**Чистий прибуток/ збиток банку**	**421**

Голова Правління **З.Р.Бєлан**
Головний бухгалтер **О.М.Дмитрієнко**

Фінансова звітність ВАТ "Банк Універсальний"

Зведений балансовий звіт на 1 липня 2001року

Форма N11.03

м. Тернопіль

в тис.грн.

Статті балансу	На початок року 01-01-2001р.	Усього 01-07-2001р.	Резиденти НВ	Резиденти ВКВ	Резиденти НКВ	Нерезиденти НВ	Нерезиденти ВКВ	Нерезиденти НКВ
АКТИВИ	**47 275,2**	**91 948,3**	**81 139,6**	**10 807,8**	**0,9**	**0,0**	**0,0**	**0,0**
Готівкові кошти	900,1	1 759,0	1 332,5	425,5	0,9	0,0	0,0	0,0
Банківські метали	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Дорожні та інші чеки	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Кошти в НБУ	2 100,9	3 203,2	3 203,2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Кошти в інших банках	1 954,3	1 358,7	0,0	1 358,6	0,0	0,0	0,0	0,0
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери,емітовані НБУ	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
у т.ч. цінні папери, емітовані НБУ	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Депозити та кредити в інших банках	5 500,0	13 500,0	13 500,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Цінні папери в портфелі банку на продаж	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Цінні папери в портфелі банку на інвестиці	13,5	7 145,0	7 145,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Резерв під знецінення ЦП на інвестиці•	-3,5	-3,5	-3,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	33 247,5	62 786,3	53 779,0	9 007,3	0,0	0,0	0,0	0,0
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	-685,2	-2 206,1	-2 127,8	-78,3	0,0	0,0	0,0	0,0
Довгострокові вкладення до асоційованихкомпаній і дочірніх установ	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Основні засоби та нематеріальні активи	3 614,9	3 631,0	3 631,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Зношення основних засобів та нематеріальних активів	-468,6	-674,6	-674,6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Нараховані доходи до отримання	639,0	1 266,2	1 181,8	84,4	0,0	0,0	0,0	0,0
Резерви під сумнівну заборгованість занарахованими доходами	0,0	-79,5	-79,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Інші активи	475,0	546,7	536,6	10,1	0,0	0,0	0,0	0,0
Резерв під можливі втрати за дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку	-12,6	-284,3	-284,3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
СУКУПНІ АКТИВИ	**47 275,2**	**91 948,3**	**81 139,6**	**10 807,8**	**0,9**	**0,0**	**0,0**	**0,0**
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	**20 776,8**	**49 587,4**	**41 679,2**	**6 948,7**	**0,0**	**421,3**	**538,3**	**0,0**
Кошти банків	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Депозити та кредити банків	8 500,0	16 500,0	16 500,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
у т.ч. кредити, отримані від НБУ	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Кошти клієнтів	12 032,5	32 680,3	24 803,8	6 925,9	0,0	412,2	538,3	0,0
інші депозити	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Боргові цінні папери, емітовані банком	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Кредити,отримані від міжнародних фінансових організацій	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Субординована заборгованість	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Нараховані витрати до сплати	186,7	348,6	316,8	22,8	0,0	9,1	0,0	0,0
Інші зобов'язання	57,6	58,6	58,6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	**20 776,8**	**49 587,4**	**41 679,2**	**6 948,7**	**0,0**	**421,3**	**538,3**	**0,0**
	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
КАПІТАЛ	**26 498,5**	**42 360,8**	**42 360,8**	**0,0**	**0,0**	**0,0**	**0,0**	**0,0**
Статутний капітал	24 695,0	40 468,5	40 468,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Зареєстрований статутний капітал банку	55 000,0	55 000,0	55 000,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	30 305,0	14 531,5	14 531,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Нетто: сплачений зареєстрований статутний капітал банку	24 695,0	40 468,5	40 468,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Капіталізовані дивіденди	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Викуплені власні акціє	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Результат минулих років	463,9	678,2	678,2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Прибуток минулого року, що очікує	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
затвердження	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Збитки минулого року, що очікуютьзатвердження	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Емісійні різниці	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Загальні резерви	1 125,3	703,5	703,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Результат поточного року	214,3	510,7	510,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
СУКУПНИЙ КАПІТАЛ	**26 498,5**	**42 360,8**	**42 360,8**	**0,0**	**0,0**	**0,0**	**0,0**	**0,0**
	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І КАПІТАЛ	**47 275,2**	**91 948,3**	**84 040,0**	**6 948,7**	**0,0**	**421,3**	**538,3**	**0,0**
	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Активи-пасиви (має бути 0)	0,0	0,0	-2 900,4	3 859,1	0,9	-421,3	-538,3	0,0
Активи NN 380,390,391,392	8 259,3	6 884,0	5 423,8	1 460,2	0,0	0,0	0,0	0,0
Пасиви NN 380,390,391,392	8 259,3	6 884,0	2 102,0	4 781,0	1,0	0,0	0,0	0,0
Доходи NN 608,618,638,648	920,1	697,4	697,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Витрати NN 708,718,738,748	920,1	697,4	697,4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Різниця (має бути 0)	0,0	0,0	421,3	538,3	0,0	-421,3	-538,3	0,0

Голова Правління **Ю.В.Бородін**
Головний бухгалтер **О.О.Столяров**

Звіт про прибутки та збитки КБ на 1 липня 2001 року

Форма №2.01

338459 «БАНК УНІВЕРСАЛЬНИЙ», Тернопіль

(тис. грн)

Символ	Стаття доходів	Усього
Доходи		7057
60	Процентні доходи	6430
601	Процентні доходи за коштами, розміщеними в інших банках	194
602	Процентні доходи за кредитами суб'єктам господарської діяльності	5975
604	Процентні доходи за кредитам и фізичним особам	32
605	Процентні доходи за цінними паперами	229
61	Комісійні доходи	505
610	Комісійні доходи за операціями з банками	58
611	Комісійні доходи за операціями з клієнтами	447
62	Результат від торговельних операцій	92
63	Інші банківські операційні доходи	28
639	Інші банківські операційні доходи	28
6397	Штрафи, пені, що отримані за банк. операціями	23
64	Інші небанківські операційні доходи	2
649	Інші небанківські операційні доходи	2
	Витрати	6546
70	Процентні витрати	2548
701	Процентні витрати за коштами, отриманими від інших банків	763
702	Процентні витрати за коштами до запитання суб'єктів господарської діяльності	393
704	Процентні витрати за коштами фізичних осіб	1392
71	Комісійні витрати	37
710	Комісійні витрати	37
73	Інші банківські операційні витрати	199
739	Інші банківські операційні витрати	199
74	Інші небанківські операційні витрати	1819
740	Витрати на утримання персоналу	816
7400	Основна і додаткова заробітна плата	611
7401	Внески на державне соціальне страхування	196
74011	з них: збір на соц. страхув. на випадок безробіття	9
7403	Матеріальна допомога та ін. соц. виплати	5
741	Сплата податків та інших обов'язкових платежів крім податку на прибуток	45
7411	Податок на землю	3
7419	Сплата інших податків та обов'язкових платежів крім податку на прибуток	42
742	Витрати на утримання основних засобів та нематеріальних активів	415
7420	Витрати на утримання власних основних засобів та нематеріальних активів	161
7421	Витрати на утримання орендованих основних засобів та нематеріальних активів	10
7423	Амортизація	244
743	Інші експлутаційні та господарські витрати	234
744	Витрати на телекомунікації	160
745	Супутні небанківські операційні витрати	92
749	Інші небанківські операційні витрати	57
7497	Штрафи, пені, що сплачені за госп. операціями	3
77	Відрахування в резерви та списання безнадійних активів	1913
770	Відрахування у резерви	1819
772	Відрахування в резерви під сумнівну	94
	Прибуток (збиток) до сплати податку	541
79	Податок на прибуток	30
	Чистий прибуток (збиток)	511

Голова Правління ВАТ «Банк Універсальний» Бородін Ю. В.
Головний бухгалтер Столяров О. О.

Баланс АКБ "Інтербанк" на 1 липня 2001 року.

(тис. грн.)

Статті балансу	Усього на 01.07.2001р.
АКТИВИ	**78595**
Готівкові кошти	1304
Банківські метали	–
Дорожні та інші чеки	30
Кошти в НБУ	3566
Кошти в інших банках	1563
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	–
у т.ч. цінні папери, емітовані НБУ	–
Резерв під знецінення казначейських ЦП	–
Депозити та кредити в інших банках	27847
Резерв під заборгованість інших банків	-681
Цінні папери в портфелі банку на продаж	501
Резерв під знецінення ЦП на продаж	-501
Цінні папери в портфелі банку на інвестиції	4367
Резерв під знецінення ЦП на інвестиції	-789
Кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	21730
Резерв під кредити та фінансовий лізинг (оренда), які надані клієнтам	-771
Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	–
Основні засоби та нематеріальні активи	2231
Зношення основних засобів та нематеріальних активів	-894
Нараховані доходи до отримання	492
Резерви під сумнівну заборгованість за нарахованими доходами	-12
Інші активи	18592
Резерв під можливі втрати па дебіторською та сумнівною дебіторською заборгованістю банку	–
СУКУПНІ АКТИВИ	**78595**
ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	**52244**
Кошти банків	–
Депозити та кредити банків у т.ч. кредити, отримані від НБУ	14557
Кошти клієнтів	36188
Інші депозити	–
Боргові цінні папери, емітовані банком	492
Кредити, отримані від міжнародних фінансових організацій	–
Субординована заборгованість	–
Нараховані витрати до сплати	555
Інші зобов'язання	452
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	**52244**
КАПІТАЛ	**26351**
Статутний капітал	22596
Зареєстрований статутний капітал банку	23000
Несплачений зареєстрований статутний капітал банку	–
Капіталізовані дивіденди	–
Викуплені власні акції	-404
Результат минулих років	2846
Прибуток минулого року, що очікує затвердження	–
Збитки минулого року, що очікує затвердження	–
Емісійні різниці	–
Загальні резерви	710
Результат поточного року	199
СУКУПНИЙ КАПІТАЛ	**26351**
СУКУПНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І КАПІТАЛ	**78595**

Голова Правління: Криклій А.С. Головний бухгалтер: Горбатюк Т.М.

Звіт про прибутки та збитки АКБ "Інтербанк"

(тис. грн.)

Найменування статті	на 01.07.2001 р.
Процентний дохід	2520
Процентні витрати	-2076
Чистий процентний дохід	**444**
Комісійний дохід	468
Комісійні витрати	-137
Чистий комісійний дохід	**331**
Дивідендний дохід	–
Чистий торговельний дохід	3423
Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	–
Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	–
Інший операційний дохід	22
Операційний дохід	**4220**
Загальноадміністративні витрати	-1918
Витрати на персонал	-1350
Прибуток від операцій	**952**
Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-738
Прибуток до оподаткування	**214**
Податок на прибуток	-9
Прибуток після оподаткування	**205**
Непередбачені доходи/витрати	-6
Чистий прибуток/ збиток банку	**199**

Голова Правління: Криклій А.С. Головний бухгалтер: Горбатюк Т.М.

Київ, вул. Індустріальна, 27, телефон приймальної 488-44-22

Їжте вітаміни сміху!

Робота з виставки
Мал. Вадима ШЕВЧЕНКА.

Виставки

Як часто ми скаржимося на «такий складний і суперечливий час...» А, з'ясовується, є митці, які вміють подивитися на проблеми з іншої точки зору —через гумор. Тоді й глядач переймається вірою в краще.

Певне, ви здогадалися: йдеться про карикатуру або інший жанровий різновид — ілюстрацію в гумористичному стилі.

Напевне, нечасті тепер виставки таких творів через те, що не всі зберегли здатність посміхатися. Нещодавно в Українському фонді культури експонувалася виставка творів молодого київського графіка Вадима Шевченка «Карикатури». Митець співпрацює з багатьма відомими виданнями. В одних друкують його твори: приміром, в «Однокласнику» (Україна), «Всесміху» (Канада), «Самоварі» (Німеччина). В інших — Вадим виступає художнім редактором. Велику увагу він приділяє і художньому дизайну.

Понад п'ять років Вадим Шевченко бере участь у Бієнале гумору та сатири в місті Габрово (Болгарія). 1999 року на відкритті цієї відомої акції він представляв Україну. Він працює не лише як ілюстратор, а й як автономний карикатурист, майстер шаржу. Вадим уміє зацікавити особливостями жанру. Ознаки часу фіксує засобами графіки і... емоційним наповненням. Як розповів сам художник, його виставка — то не лише спроба наситити глядача позитивом, що струмує від творів. Завдання ширше і серйозніше —на погляд митця-професіонала, який дбає передусім про високий рівень культури виконання. Вимогливий до себе, у творах колег Вадим також бажає спостерігати серйозний підхід до смішного жанру, відповідну грамотність.

Карикатура, шарж — мистецький твір, де кількома штрихами треба передати головне, в жодному разі не позбавивши роботу естетичної вартості.

І насамкінець: Вадима Шевченка запрошено з персональною виставкою до Будинку культури працівників МВС. Там до другої половини серпня можна буде отримати вітамін оптимізму — за допомогою професіонала, в якого, окрім розвиненого почуття гумору, ще й добре серце.

Тетяна ЧУЙКО,
співробітник Національного музею Т. Шевченка.

Про те, що було і буде

«Один з най, най, най!..»

— так захоплено відгукувалася закордонна преса про камерний хор з міста Умані, що блискуче виступив у Німеччині. Творчий колектив було засновано у 1986 році викладачем Уманського державного музичного училища Леонідом Петровичем Ятло (нині — музичний директор і головний диригент хору).

У концертних програмах колективу вокалістів — музика ренесансу, бароко, романтизму та сучасності. Уманський хор — володар першої премії Всеукраїнського та міжнародних конкурсів хорових колективів. Його фінансово підтримують місцева влада і підприємці.

А нещодавно камерний хор, якому 1996 року надано статус муніципального, отримав сертифікат міжнародного рівня виконавської майстерності.

Василь МЕЛЬНИК.

Умань
Черкаської області.

Фото автора.

Хто відкриє десятий «Базар»?

Представники 40 країн світу братимуть сьогодні участь в урочистому відкритті X, ювілейного, «Слов'янського базару у Вітебську». З-поміж інших у програмі концерту — виступи Олени Образцової, Філіппа Кіркорова, Тамари Гвердцителі, Філіппа Жмахера, Валерія Леонтьєва, Надії Бабкіної, Володимира Мулявіна та «Пєснярів», балету «Тодес», наших Таїсії Повалій, Анатолія Залевського... Як завжди — тільки ще повніше — найвідомішими артистами на фестивалі буде представлено різні жанри сценічної творчості. Не залишать поза увагою також кіно і образотворче мистецтво. Про події на престижному святі ви читатимете в матеріалах із Вітебська нашого оглядача Ольги Клейменової.

Ніла ІВАНЕНКО.

Русланина пісня

Джерела

Коли на одному з концертів слухала пісню «Берегиня», чистий, спокійний голос співачки не лише зачаровував, а й подумки повертав мене на Полісся. До селянського обійстя, де ввечері після важкої праці збиралася сім'я, щоб співом зняти втому.

— Саме в родинному колі я призвичаїлася співати, —каже виконавиця Руслана Коваль із Рокитного. — В бабусі та мами чудові голоси — не раз біля нашого тину збиралися сусіди, аби послухати їх. А я, тоді ще маленька, теж їм підспівувала. Дехто пророкував мені і долю співачки.

Ті прогнози почали, було, збуватися: по закінченні культосвітнього училища дівчину із поліського села Сехи (нині Томашгород) запросили солісткою знаменитого Воронезького хору. Тож їй були знайомі сцени престижних концертних залів, співала вона і в Кремлівському палаці в Москві...

Але життя внесло свої корективи: захворіла мама, багатодітній сім'ї, в якій зростала дівчина, стало дуже сутужно. Полетіла Руслана в рідне село, де живе донині. Приготувала їй доля іншу роль — берегині сім'ї.

Руслана доглядає прикуту до ліжка маму, дає раду двом синам і чоловіку, справно господарює. Тому не випадково пісня «Берегиня» з її вуст звучить так свіжо й чисто. Бо співає про себе, про рідну Україну.

Любить вона і свою роботу: щодня долає із села Томашгорода до райцентру Рокитного і назад близько п'ятдесяти кілометрів. Тобто більше з того, що заробляє в районному Будинку культури, витрачає на проїзд. Попри все, Руслана залишається оптимісткою і щаслива, коли радує співом людей.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фестивалі

Там вугрі кришталеві, там мавки співають

Легендарний квартет «Гетьман», романтичний дует «Лебеді кохання», голосисті Василь Чепелюк, Богдан Сташків, Микола Гнатюк, популярні Степан Гіга, Степан Галябарда та інші, упродовж чотирьох днів розважали публіку на шостому фестивалі української естрадної пісні «На хвилях Світязя». Відбувся фестиваль на мальовничому березі найбільшого озера України.

Багато років поспіль це пісенне свято вабить своєю унікальністю. Адже тут сучасна естрадна пісня поєднується з народними обрядами і звичаями.

Учасники фестивалю чарували співом вимогливих глядачів плавучої сцени. Публіка зі Львова, Києва, Рівного, Луцька взяла участь у конкурсі рибалок «Кришталевий вугор». Змагалася у козацькій регаті на човнах, у пляжному волейболі й футболі. А з-поміж найвродливіших полісянок було обрано «світязьку мавку».

Завершився фестиваль «На хвилях Світязя» великим гала-концертом у древньому Луцьку, де виступили лауреати та гості пісенного свята.

Роман ЖИЖАРА.

Волинська область.

Гастролі

Два балети, дві зірки

Нещодавно сумських шанувальників класичного балету порадувала трупа Донецького академічного державного театру опери та балету імені А. Солов'яненка. Було представлено два неперевершені балети — «Лебедине озеро» Петра Чайковського та «Пер Гюнт» Едварда Гріга — за участю відомих зірок балету, народних артистів України Інни Дорофеєвої та Вадима Писарєва (на знімку).

Спонсорами свята грації виступили ВАТ «Роменський молочний комбінат» та фірми «Агроконтракт», «Агроресурси», «Торгова марка «Горобина».

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

Погода

Спекотна погода утримається в східних областях: температура вночі 20—25 градусів тепла, вдень до 35. На решті території України — короткочасні дощі, грози зі шквалами 20 м/с. Вночі близько 20 градусів тепла, вдень до 30. На півдні до 35.

На Київщині місцями дощі. Вночі 20 градусів тепла, вдень до 28.

23—24 липня температура дещо знизиться. Будьте уважні до власного здоров'я!

Український гідрометцентр.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 150000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 0311127.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos